

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

3 april 2009

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 28 april 1998
inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
uitgebracht door de heer Chokri Mahassine en mevrouw Hilde De Lobel**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: : de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jan Penris, Wim Van Dijk, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer Christian Verougstraete;
de heren Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Ward Kennes;
mevrouw Dominique Guns, de heren Hugo Philtjens, Bob Verstraete;
de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Felix Strackx, Erik Tack, Roland Van Goethem, N.;
de dames Cindy Franssen, Vera Jans, Monica Van Kerrebroeck, de heer Johan Verstreken;
de dames Hilde Eeckhout, Anne Marie Hoebeke, Laurence Libert;
de heer Chokri Mahassine, mevrouw Els Robeyns, de heer Jo Vermeulen.

Toegevoegde leden:

mevrouw Vera Dua;
de heer Mark Demesmaeker.

Zie:

2154 (2008-2009)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	4
1. De innovaties	4
2. De doelgroep	4
3. De doelstellingen	5
4. Horizontaal Vlaams beleid	5
5. Expertisecentrum VLEMI	5
6. Participatieorganisatie.....	5
7. Integratiecentra.....	5
8. Integratiediensten	6
9. Sociale tolk- en vertaaldiensten.....	6
10. Opvolging van het beleid.....	6
II. Opmerkingen van commissieleden	6
III. Antwoorden van de minister	13
IV. Artikelsgewijze bespreking.....	15
V. Eindstemming.....	16
Tekst aangenomen door de commissie.....	17

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen behandelde op 26 maart 2009 het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER MARINO KEULEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Minister *Marino Keulen* meldt dat dit ontwerp van decreet verder gaat dan wat afgesproken was in het regeerakkoord.¹ Het onderdeel ‘Samenleven in diversiteit’ in het regeerakkoord is volledig afgewerkt. Na het uitwerken van het inburgeringsbeleid wordt met dit ontwerp van decreet de integratiesector aangepakt. Het is de bedoeling het oude Minderhedendecreet van 1998 grondig te wijzigen met behoud van wat nog goed is en geen actualisering behoeft. Die wijziging houdt ook rekening met de opmerkingen van de Inspectie van Financiën naar aanleiding van de audit die de inspectie heeft uitgevoerd in de integratiesector.² De minister was toen aangenaam verast door de resultaten van de doorlichting, maar met de opmerkingen van de inspectie is toch rekening gehouden in dit ontwerp van decreet.

De minister legt uit dat het ontwerp van decreet gefaseerd in werking zal treden. Het gaat om 41 artikelen.

1. De innovaties

Een van de belangrijkste innovaties is dat de integratiesector voortaan zal werken met de eerste en de tweede generatie immigranten; in het oude decreet liep dat tot en met de vierde generatie. Daarbij beklemtoont minister *Keulen* dat hij op het terrein geregeld werd aangesproken door mensen die vroegen: “Hoe lang zult u ons nog allochtoon blijven noemen?”. Het allochtone deel van de bevolking begrijpt niet langer waarom zij in de ogen van het beleid nog altijd allochtonen blijven tot in de vierde generatie na de inwijking. De doelgroep zelf contesteert dat fel. De minister geeft het voorbeeld van een

Poolse mijnwerker die hier tussen beide wereldoorlogen is aangekomen en waarvan de kinderen van zijn kleinkinderen vandaag nog zouden worden omringd met speciale aandacht en zorg als allochtoon – wat zij geenszins nog zijn. Hij noemt dat overdreven.

Het integratiebeleid moet ook worden aangepast aan het intussen in uitvoering zijnde Inburgeringsdecreet.³ Het oude Minderhedendecreet betrof zowel inburgering als integratie. Bovendien moeten de vakministers zoals van Onderwijs, Wonen, Werk, Cultuur, Welzijn enzovoort ook hun beleid afstemmen op integratie en inburgering. De integratiesector gaat vooral aan de slag op het moment dat de migrant zijn inburgeringsattest heeft behaald en de kans moet krijgen deel te nemen aan alle aspecten van het maatschappelijke leven.

Het ontwerp van decreet brengt een aanzienlijke daling van de administratieve lasten zoals rapportage met zich mee. Door het ontwerp van decreet kan het beleid steviger worden gecoördineerd, onder meer door de oprichting van het expertisecentrum VLEMI (Vlaams Expertisecentrum Migratie en Integratie). VLEMI komt in de plaats van het Vlaams Minderhedencentrum (VMC), met een bredere opdracht: het moet ook dienstbaar zijn bij het inburgeringsbeleid, waar het VMC zich vooral beperkte tot het integratiebeleid.

Lokaal wordt de regie van het integratiebeleid in handen gelegd van het gemeentebestuur, waarbij wordt gestreefd naar grotere lokale autonomie. Ernst & Young is momenteel in opdracht van het departement diversiteitsindicatoren aan het uitwerken die op het lokale vlak kunnen worden aangewend.

Ten slotte houdt het ontwerp van decreet ook een structurele erkenning in van het sociaal tolken en vertalen.

2. De doelgroep

Minister *Keulen* vestigt er de aandacht op dat de doelgroep van het integratiebeleid nu bestaat uit ‘alle Vlamingen’, zowel allochtone als autochtone Vlamingen. Al wie problemen ervaart in het multiculturele samenleven kan daarvoor voortaan terecht bij de integratiediensten.

¹ Regeringsverklaring van de Vlaamse Regering, *Parl. St. Vl. Parl.* 2004, nr. 31/1.

² Zie: Gedachtewisseling over de bijzondere audit van de integratiesector door de Inspectie van Financiën. Verslag

namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Mieke Vogels, *Parl. St. Vl. Parl.* 2007-08, nr. 1378/11.

³ Zie: *Parl. St. Vl. Parl.* 2005-06, nr. 850/1-11.

Als bijzondere doelgroep heeft het ontwerp van decreet de “personen die legaal en langdurig in België verblijven en die bij hun geboorte niet de Belgische nationaliteit bezaten of van wie minstens een van de ouders bij geboorte niet de Belgische nationaliteit bezat”. De minister beklemtoont daarbij dat alleen mensen die legaal in ons land verblijven deel uitmaken van de bijzondere doelgroep. De mensen zonder wettig verblijf hebben een aantal essentiële rechten waar de minister absoluut geen probleem mee heeft, zoals dringende medische verzorging en onderwijs voor de kinderen. Die mensen kunnen ook op de hoogte worden gebracht van een aantal terugkeerprogramma's die hen de kans geven in het land van afkomst een zinvol leven uit te bouwen.

3. De doelstellingen

Bij de doelstellingen van het beleid benadrukt de minister het emancipatorische aspect. Het gaat om emancipatiebeleid gericht op evenredige participatie van de bijzondere doelgroep: gelijke startkansen voor iedereen. Een tweede doelstelling is toegankelijkheid voor iedereen en meer specifiek voor de bijzondere doelgroep. Toegankelijkheid wordt hier niet begrepen als fysieke toegankelijkheid – dat behoort tot het domein Gelijke Kansen – maar als participatiekansen in alle sectoren van de samenleving. Een derde doelstelling is samenleven in diversiteit, het tegengaan van eilanddenken. De *minister* begrijpt daaronder dat mensen met elkaar leven in plaats van naast elkaar.

Een aparte doelstelling is de begeleiding en oriëntatie van vreemdelingen zonder wettig verblijf.

4. Horizontaal Vlaams beleid

Het is de bedoeling van het integratiebeleid een horizontaal Vlaams beleid te maken. Daartoe zal de Vlaamse Regering per legislatuur een geïntegreerd actieplan uitwerken. Dat strategisch plan moet in de plaats komen van de aparte integratieplannen in elk beleidsdomein.

Er komt ook een Commissie Integratiebeleid op ambtelijk niveau. Vertegenwoordigers van de verschillende departementen gaan er het strategisch plan van de regering opvolgen en monitoren. Van die commissie zullen alle relevante beleidsactoren deel uit maken, zoals vertegenwoordigers van de VVSG (Vereniging

van Vlaamse Steden en Gemeenten), van het expertisecentrum VLEMI en van de bijzondere doelgroep via de participatieorganisatie (het Forum van organisaties van de bijzondere doelgroep). Die commissie zal onder meer rapporteren aan het Vlaams Parlement over de uitvoering van het strategisch plan.

5. Expertisecentrum VLEMI

Het huidige VMC wordt vervangen door het VLEMI: het Vlaams Expertisecentrum Migratie en Integratie. Nieuw hierbij is dat het VLEMI ook ondersteuning zal bieden aan het inburgeringsbeleid, in het bijzonder het ‘secundair’ beleid, in tegenstelling tot het VMC dat zich vooral beperkte tot het integratiebeleid. Het VLEMI zal inhoudelijke en andere ondersteuning bieden aan de integratiesector, zal aan methodieontwikkeling doen en zal de werking van de integratiecentra stroomlijnen. Het zal juridische expertise ontwikkelen, beleidsaanbevelingen uitwerken, en zich inzetten voor de beeldvorming en de sensibilisering.

6. Participatieorganisatie

Wat vandaag het Minderhedenforum is, wordt het Forum van organisaties van de bijzondere doelgroep. Van die participatieorganisatie verwacht de minister beleidsaanbevelingen, een opdracht die zij tot nu toe nog niet voldoende vervulde zoals vastgesteld werd door de Inspectie van Financiën. Maar diezelfde inspectie constateerde dat het forum het met te weinig personeel moest doen. Het krijgt er daarom drie personeelsleden bij. Voorts neemt het forum de belangenbehartiging en vertegenwoordiging van de organisaties van de bijzondere doelgroep op zich, bevordert het ‘empowerment’, en heeft het aandacht voor de beeldvorming en de sensibilisering. De nadruk ligt op onafhankelijkheid.

7. Integratiecentra

Voor de integratiecentra ziet minister *Keulen* in het ontwerp van decreet als prioritaire opdracht de stimulering van het diversiteitsbeleid in gemeenten zonder integratiedienst. Van de 308 Vlaamse steden en gemeenten zijn er zowat veertig met een integratiedienst; in de andere gemeenten is het provinciaal integratiecentrum actief. Ook de steden en gemeenten

met een integratiedienst krijgen ondersteuning van de integratiecentra. In samenwerking met het VLEMI werken de integratiecentra aan omgevingsanalyse en methodiekontwikkeling en aan het betrekken van de bijzondere doelgroep bij het beleid.

Het ontwerp van decreet geeft de integratiecentra als nieuwe taak: de coördinatie van het secundaire inburgeringsbeleid. Die coördinatie betreft de doorstroom van de inburgeraar naar de reguliere voorzieningen na afloop van het traject bij het onthaalbureau.

Het ontwerp van decreet omvat drie soorten integratiecentra. Vooreerst zijn er de provinciale integratiecentra, in de vorm van een vzw (vereniging zonder winstoogmerk) of als onderdeel van het provinciebestuur zoals in Limburg en Vlaams-Brabant. Voorts zijn er de lokale integratiecentra van Antwerpen en Gent, die het ontwerp onder regie van het stadsbestuur plaatst. Die nieuwe regeling vervangt de situatie waarin in beide grote steden er een integratiecentrum naast stedelijke integratiediensten bestond en waarin de stadsbesturen niets te zeggen hadden over de werking van de integratiecentra. Het is de bedoeling dat die centra voortaan ingezet worden voor een krachtadig grootstedelijk beleid en dat versnippering wordt tegengegaan. En ten slotte staat het hoofdstedelijk integratiecentrum in Brussel, de Foyer, voortaan onder regie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

De minister zal via uitvoeringsbesluiten het overleg met de organisaties van de bijzondere doelgroep uitwerken.

8. Integratiediensten

Het ontwerp van decreet geeft expliciet de regierol over het integratiebeleid aan de integratiediensten. Zij kunnen nu basiswerk doen, aldus minister Keulen. In de centrumsteden kunnen Huizen van de Diversiteit worden opgericht, die uitdrukkelijk gekoppeld worden aan de gelijkebehandelingsbureaus (meldpunten discriminatie). De minister preciseert dat de meldpunten er niet alleen zijn voor discriminatie inzake etniciteit maar ook homoseksualiteit, gender, handicap enzovoort.

9. Sociale tolk- en vertaaldiensten

De diensten voor sociaal tolken en vertalen zijn momenteel geregeld per ministerieel besluit. Dat bete-

kent dat de minister hun bestaan jaar na jaar moet verlengen. Door het ontwerp van decreet krijgen zij een decretale regeling, met een statuut en kwaliteits-eisen. Binnen het VLEMI komt één centrale ondersteuningscel. Een centrale tolkentelefoon (Babel, de Vlaamse Tolkentelefoon vzw) wordt erkend alsmede een centraal vertaalloket. In de vijf provincies en in Antwerpen, Gent en Brussel erkent de Vlaamse Regering maximaal acht decentrale diensten voor sociaal tolken en vertalen.

10. Opvolging van het beleid

Ter vereenvoudiging van de administratie laat het ontwerp van decreet het integratiebeleid werken met convenanten waarin de doelstellingen worden afgesproken. Die convenanten worden op Vlaams en Brussels niveau om de vijf jaar afgesloten, en op lokaal en provinciaal niveau om de drie jaar (omdat er daar bestuursperioden zijn van zes jaar). Het is de bedoeling de convenanten af te stemmen op de legislatuur en de beleidsplanning van de betrokken besturen.

Er wordt in het ontwerp van decreet geopteerd voor een operationeel jaarplan, waarin de te behalen resultaten zijn opgesomd. Die te behalen resultaten worden ‘SMART’ geformuleerd: specifiek, meetbaar, acceptabel, realistisch en tijdsgebonden.

De *minister* benadrukt dat een groot deel van de huidige planlast wegvalt: er worden geen omgevingsanalyses, meerjarenplannen en jaarverslagen meer vereist. Een uitvoeringsbesluit zal een evaluatiesysteem invoeren waarmee kan nagegaan worden of datgene wat gefinancierd ook daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

II. OPMERKINGEN VAN COMMISSIELEDEN

Mevrouw *Hilde De Lobel* heeft de minister horen zeggen dat het de bedoeling was het goede uit het oude Minderhedendecreet te bewaren en te veranderen wat kan worden verbeterd. Zij zegt meteen dat haar fractie het oude Minderhedendecreet niet zo erg apprecieerde. Zij heeft dan ook nagegaan of het nieuwe ontwerp van decreet wel een verbetering inhoudt. Helaas is dat volgens spreekster niet zo.

Spreekster schaart zich achter opmerkingen in het advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurs-

zaken⁴: “Van de oorspronkelijke 49 artikelen uit het decreet van 1998 blijven er nog slechts drie ongewijzigd (artikel 1 en twee slotbepalingen die niet meer van toepassing zijn). 28 artikelen worden vervangen, negen artikelen worden soms drastisch gewijzigd, negen worden opgeheven en er komen vijftien artikelen bij.” Ook mevrouw De Lobel had liever een volledig nieuw decreet gezien. Dat zou alvast de leesbaarheid en duidelijkheid verbeteren. Nu is een gecoördineerde versie absoluut noodzakelijk.

Het lid ergert zich ook, zoals de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken, aan de laattijdige indiening van het ontwerp van decreet. De hervorming van de integratiesector is immers al van in het begin van de regeerperiode aangekondigd. Toch wordt het voorontwerp pas begin 2009 voor een eerste maal principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering, op amper zeven weken voor de uiterste datum van indiening in het Vlaams Parlement. Mevrouw De Lobel had het meer fair gevonden als de reorganisatie van deze sector was overgelaten aan de nieuwe bestuursploeg die zich zal aandienen na de verkiezingen van 7 juni 2009. Laat eerst de kiezer zich uitspreken vooraleer men de integratiesector gestalte geeft, aldus spreekster.

Haar volgende opmerkingen zijn inhoudelijk. Zij noemt het ontwerp van decreet ‘een bestendiging van de integratiebureaucratie’ en vraagt zich af hoeveel dat moet kosten. Door het Minderhededecreet van 1998 is een uitgebreide integratiebureaucratie opgebouwd. De integratiesector telt momenteel overkoepelende Vlaamse diensten (het Minderhedenforum en het Minderhedenforum) en acht (hoofdzakelijk provinciale) integratiecentra en 34 lokale integratiediensten. De integratiesector stelt volgens een persmededeling van de minister zowat 225 voltijdse medewerkers tewerk en draait op een jaarbudget van circa 20 miljoen euro. Volgens spreekster is dat slechts het topje van de ijsberg. Zij vraagt zich af of in – wat zij noemt – de ‘multicul-industrie’ niet al meer mensen zijn tewerkgesteld dan bij Opel-Antwerpen. Overigens vraagt zij de minister er even over na te denken of de opdracht van het personeel van de integratiesector er niet in bestaat zichzelf overbodig te maken. Spreekster vreest in tegendeel dat dit personeel vooral zijn eigen job wil veilig stellen.

Door het ontwerp van decreet wordt die uitgebreide en dure integratiebureaucratie bestendigd, hoewel

enigszins hervormd, aldus mevrouw De Lobel. Het ontwerp legt de basis voor de erkenning van een participatieorganisatie die de allochtonen en de allochtone verenigingen moet vertegenwoordigen en een Vlaams Expertisecentrum Migratie en Integratie, dat de taak heeft “bij te dragen tot de uitvoering, de ondersteuning en de vooruitgangsbewaking van het integratiebeleid”. Spreekster heeft begrepen dat het Minderhedenforum wordt omgevormd tot het VLEMI. Het Minderhedenforum zal blijkbaar erkend worden als de participatieorganisatie die optreedt als forum van organisaties van allochtone organisaties en personen. Graag had mevrouw De Lobel vernomen wat de budgettaire consequenties zullen zijn van dit nieuwe decreet en wat de gevolgen zullen zijn met betrekking tot het personeel. Ook de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken stelt vast dat de budgettaire gevolgen van het ontwerp van decreet niet zijn gecijferd. Spreekster weet dat een bureaucratie steeds de behoefte heeft zichzelf uit te breiden. Op de website van het Minderhedenforum leest zij nu al dat het Forum erop rekent dat “de Vlaamse Regering na goedkeuring van het decreet ook de budgettaire consequenties trekt”.

Als tweede punt van inhoudelijke kritiek haalt mevrouw De Lobel aan dat de subsidiëring van de vreemdelingen- en pro-migrantenlobby wordt bestendigd. Spreekster zegt de minister te steunen in zoverre hij een inburgerings- en integratiebeleid heeft ontwikkeld. Maar net als het oude decreet Etnisch-culturele minderheden bevestigt ook dit ontwerp van integratiedecreet het bestaan van zogenaamde ‘minderheden’. Alhoewel het woord ‘minderheden’ overal wordt geschrappt, blijft het een feit dat een organisatie in het leven wordt geroepen die geacht wordt op te treden als een soort vertegenwoordiger van de allochtonen. Naar het oordeel van mevrouw De Lobel sluit dat mensen op in een vermeende subidentiteit en dat is in strijd met elke poging tot inburgering. Wie zegt dat de personen die vermeld staan in artikel 3 en meestal al beschikken over de Belgische nationaliteit, wel vertegenwoordigd willen worden door deze allochtone lobbyorganisatie?

Deze organisatie wordt volgens het ontwerp van decreet ondermeer geacht aan “belangenbehartiging te doen” en te werken aan “een correcte beeldvorming in de samenleving” (nieuw artikel 17/1). Onder het oude decreet heette die organisatie het ‘Minderhedenforum’. In het ontwerp van decreet is sprake van een ‘participatieorganisatie’. In de praktijk heeft mevrouw De Lobel het Minderhedenforum

⁴ *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2154/1, p. 89.

zien ontaarden tot een organisatie die vooral de niet-inburgering in de samenleving verdedigde en zich positioneerde als belangenbehartiger van de islam. Om dat aan te tonen citeert spreekster uitvoerig persmededelingen van het Minderhedenforum.

Zo schrijft het Minderhedenforum op 11 februari 2009 dat het wil dat de overheid een diversiteitsbeleid verplicht maakt voor alle bedrijven en organisaties die werken met overheidsgeld in het kader van een subsidie of een overheidsopdracht. In een persmededeling van 19 juli 2007 sprak het Minderhedenforum zich uit tegen de verplichting voor sociale huurders om bereid te zijn Nederlands te leren. In het persbericht stelde de organisatie: “Wie niet in Vlaanderen of Nederland naar school is geweest, moet bewijzen dat hij of zij een cursus Nederlands volgt of gevolgd heeft. Deze taalbereidheidsvereiste is een aantasting van het recht op wonen”. In een persbericht van 26 oktober 2007 sprak het Minderhedenforum zich uit tegen het hoofddoekverbod op school: “De Raad van het Gemeenschapsonderwijs heeft vandaag beslist om een algemeen hoofddoekverbod in te stellen voor leraars, met uitzondering van islamleerkrachten. Het Minderhedenforum, koepel van allochtone verenigingen, verzet zich met klem tegen deze beslissing”. Op 17 maart 2008 voerde het Vlaams Minderhedenforum samen met enkele andere organisaties zelfs actie tegen het “oprukkende hoofddoekenverbod voor het werken bij de overheid”.

Zelfs ter gelegenheid van dit ontwerp van decreet spuit het Minderhedenforum zijn kritiek, merkt mevrouw De Lobel op. Het Forum stelt in een persmededeling van 23 januari 2009 dat het betreurt dat “de minister voor de benaming van zijn vernieuwd decreet een keuze maakt voor de oubollige en beladen term ‘integratie’. Deze term wordt immers al te vaak geïnterpreteerd als assimilatie. Dit staat haaks op de visie van de minderheden. De term ‘integratie’ geeft volgens het Minderhedenforum bijgevolg een verkeerd signaal.” Het lobbywerk van het Minderhedenforum is volgens spreekster duidelijk: integratie is uit den boze, Vlaanderen heeft niet het recht te vragen dat we bereid zouden zijn Nederlands te spreken, een hoofddoekverbod mag niet enzovoort.

Artikel 17/1 van het ontwerp van decreet stelt dat het Forum aan belangenbehartiging van allochtonen moet doen? Maar wat is het belang van de allochtoon, vraagt mevrouw De Lobel zich af? Is het in het belang van de allochtoon om niet te integreren, geen Nederlands te leren en een hoofddoek te dra-

gen in overheidsdienst? Is het in het belang van de jonge moslimmeisjes dat zij hoofddoeken dragen in de school? Deze organisatie die de integratie van de allochtonen in onze Vlaamse samenleving eerder tegenwerkt dan in de hand werkt, verdient het volgens spreekster niet om gesubsidieerd te worden. Het lid verwijst daarbij naar Nederland waar allochtonenorganisaties eerst gescreend worden op hun wil tot integratie voordat zij subsidies kunnen krijgen.

Een andere kritiek van mevrouw De Lobel is dat de vreemdelingen zonder wettig verblijf een bijzondere doelgroep blijven van het beleid; dat is in tegenstelling tot de uitspraak van de minister die zegt dat het altijd gaat om mensen die hier legaal verblijven. Spreekster citeert artikel 3 van het ontwerp van decreet: “Daarnaast richt het integratiebeleid zich ook op vreemdelingen zonder wettig verblijf, meer bepaald vreemdelingen die zich in België bevinden zonder wettig verblijfsstatuut en die wegens een noodsituatie begeleiding vragen.” Het komt spreekster vreemd over dat mensen zonder wettig verblijf – mensen die de Belgische immigratiewetgeving overtreden – een doelgroep vormen in een integratiedecreet.

In de toelichting van het ontwerp van decreet leest mevrouw De Lobel dat het eerste spoor van het integratiebeleid niet van toepassing is op de illegalen. Dat eerste spoor is het emancipatiebeleid (nieuw artikel 4). Het tweede en derde spoor van het integratiebeleid zouden dan blijkbaar wel van toepassing zijn op de illegalen. Het tweede spoor is “een beleid dat gericht is op de toegankelijkheid van alle voorzieningen voor iedereen” en het derde spoor van uw integratiebeleid is “een beleid dat gericht is op het samenleven in diversiteit”. Het lid vraagt of dit betekent dat illegalen een plaats in de samenleving hebben en dat alle voorzieningen zich voor hen moeten openstellen. Spreekster pleit ervoor om vluchtelingen die een regularisatie of papieren aanvragen zo snel mogelijk door de procedure te helpen, precies om te vermijden dat die mensen zich hier zouden settelen. Het lid kan zich dus vanzelfsprekend wel vinden in de passage in de toelichting die stelt dat illegalen “in de best mogelijke omstandigheden dienen georiënteerd te worden naar een zinvol toekomstperspectief, bijvoorbeeld door hen te informeren over programma’s rond vrijwillige terugkeer”. Er mogen in ieder geval bij deze mensen geen onterechte toekomstverwachtingen worden gecreëerd over hun juridisch statuut. Spreekster vreest dat de beleidsdoelstelling om alle voorzieningen toegankelijk te maken voor iedereen, onterechte toekomstverwachtingen schept. Niettemin hoopt mevrouw De Lobel dat het de minister menens

is met de informatieverstrekking over het terugkeerbeleid en dat hij deze boodschap duidelijk communiceert naar de integratiemedewerkers. Zij hoopt dat de integratiesector niet meer zal bijdragen tot een soort opvangbeleid voor illegalen dat een maximalistische interpretatie voorstaat met betrekking tot de rechten waarop deze personen aanspraak zouden kunnen maken.

Een laatste kritiek van mevrouw De Lobel betreft het sociaal tolken en vertalen. Zij vindt dat door de creatie van een wettelijk kader voor de sector van het sociaal tolken en vertalen de belastingbetaler andermaal opdraait voor weigering tot inburgering. De uitbouw van deze sociale tolkendienst is volgens haar al te veel een toegeving aan de vreemdelingen die zich in Vlaanderen hebben gevestigd maar het al te lang hebben vertikt Nederlands te leren. Met een tolkendienst, gefinancierd met Vlaams belastinggeld, worden die mensen op kosten van de Vlaamse belastingbetaler onverdiend in de watten gelegd. Draagt de uitbouw van deze tolkendienst niet veeleer bij tot de niet-integratie? Hoe zal de minister misbruiken vermijden van mensen die het na jarenlang verblijf vertikken Nederlands te leren? Zal de minister bijvoorbeeld bepaalde voorwaarden opleggen met betrekking tot de toegang tot deze tolkendienst om een dergelijk averechts effect uit te sluiten?

De heer *Chokri Mahassine* zegt blij te zijn met de noodzakelijke aanpassing van het decreet Etnisch-culturele minderheden. Het huidige decreet dateert van 1998 en is niet meer aangepast aan de huidige maatschappelijke situatie. De uitdagingen op vlak van integratie van etnisch-culturele minderheden in onze samenleving zijn er niet kleiner op geworden. Het is noodzakelijk de sector te versterken, ook te sensibiliseren en om het beleid beter te coördineren.

De wijzigingen houden onder andere in dat niet alleen de etnisch-culturele minderheden, maar ook de hele samenleving aangesproken wordt als het gaat over integratie. De heer Mahassine vindt dat heel positief. Het versterken van de samenleving is inderdaad niet alleen de verantwoordelijkheid van de minderheden, maar van elke Vlaming.

Het ontwerp van decreet probeert ook een aantal antwoorden te geven op knelpunten die de inspectie van Financiën heeft vastgesteld tijdens de audit van de integratiesector in 2007. Het werken met convenanten en een meer gecoördineerde aansturing van het beleid zullen de efficiëntie sterk verhogen. De van de lokale besturen is daarbij een goede zaak. Het lokale niveau kan veel beter inspelen op de noden die op

het terrein bestaan. Het is belangrijk om het lokale niveau dan ook maximaal te responsabiliseren inzake integratiebeleid. Dit ontwerp van decreet maakt een duidelijke keuze in die richting en dat kan spreker ondersteunen.

De integratiecentra zullen in de toekomst eveneens een werking ontwikkelen in de gemeenten waar geen lokale integratiedienst bestaat. Ook acht de heer Mahassine een goede zaak, zeker voor die gemeenten die niet geneigd zijn rond dit thema echt een beleid te voeren. Het is belangrijk dat de integratiesector een werking kan uitbouwen die heel Vlaanderen dekt. Er wordt voor het eerst ook voorzien in een duidelijke regeling voor Brussel waarbij de VGC een belangrijke inhoudelijke rol krijgt. Dit moet het mogelijk maken om in Brussel ook een sterker integratiebeleid te voeren.

De heer Mahassine gaat akkoord met het werken met convenanten waarbij duidelijk resultaatsgebieden en -verwachtingen worden uitgeschreven. De resultaatsverwachtingen moeten natuurlijk wel in verhouding staan tot de middelen en mogelijkheden van de betrokken organisaties en ze moeten in rechtstreeks verband staan met de opgezette acties. Het kan niet de bedoeling zijn dat een organisatie met beperkte mogelijkheden verantwoordelijk gesteld wordt voor het al dan niet realiseren van het samenleven in diversiteit.

Het lid vindt het belangrijk dat er blijvend geïnvesteerd wordt in een expertisecentrum dat de sector actief zal stimuleren. Hij juicht toe dat dit expertisecentrum de opgebouwde expertise over de rechtspositieregeling van de vluchteling kan behouden en zelfs een decretale opdracht krijgt om die regeling uit te werken.

De heer Mahassine steunt het horizontale integratiebeleid waarbij elk beleidsdomein gesensibiliseerd wordt om te werken rond deze problematiek. Deze gecoördineerde aanpak moet de efficiëntie van de genomen maatregelen sterk verhogen. De afstemming met het Gelijkekansen- en gelijkebehandelingsdecreet noemt hij een zeer goede zaak. Dat biedt mogelijkheden voor de toekomst om de hele gelijkekansensector verder af te stemmen op zijn onderdelen.

Spreker wijst op de tevredenheid van sector met de regeling voor het sociaal tolken en vertalen. Hoewel men sterk inzet op lessen Nederlands-tweede-taal is een tolkendienst absoluut noodzakelijk voor wie hier net nieuw is, zeker in de hulp- en dienstverlening.

Eindelijk wordt er voor deze diensten een decretaal kader uitgewerkt.

Het is volgens de heer Mahassine een zeer goede zaak dat de focus van het integratiebeleid blijft liggen bij de doelgroepen die zich in een achterstandspositie bevinden. Hiermee wordt het emancipatorische effect van het integratiebeleid gegarandeerd en versterkt. Het is ook goed dat er eindelijk een instantie wordt aangeduid om het secundaire inburgeringstraject te ondersteunen en te faciliteren. De integratiecentra krijgen hier nu een belangrijke rol in. Spreker hoopt dat dit de aanzet is om ook werk te maken van die secundaire inburgeringstrajecten voor inburgeraars met een educatief of maatschappelijk-persoonlijk perspectief.

Het decreet voorziet in een versterking van de participatieorganisatie (in casu het Minderhedenforum). Ook sp.a is voorstander van die versterking, met het oog op 'empowerment' van de doelgroep.

Volgens de heer Mahassine is het initiële voorontwerp op regeringsniveau al heel wat bijgestuurd in goede zin. Hij somt op: de doelgroepafbakening, de focus die meer op gelijke kansen wordt gelegd, het opnemen van de werking bij mensen zonder papieren in de financiering, de duidelijke regeling voor Brussel, de grotere aandacht voor de grote steden Antwerpen en Gent, de inhoudelijke sturing van de sociale tolken vertaaldiensten door een centrale ondersteuningscel enzovoort.

Niettemin stelt de heer Mahassine vast dat het ontwerp van decreet wel een kader biedt voor het integratiebeleid, maar dat dit nog inhoudelijk en budgettair moet worden ingevuld. De realisatie van de hervorming van de integratiesector is afhankelijk van de uitvoering van de Vlaamse Regering. De regering krijgt daarbij heel veel ruimte, die het lid 'volmachten' noemt. Er wordt gesteld dat het budget het zelfde blijft, maar spreker wijst erop dat er heel wat wijzigingen zijn in de taken en opdrachten van de betrokken organisaties. Wat wordt concreet bedoeld met de toelichting dat de financiering zal afhankelijk zijn van de zwaarte van de problematiek?

De inhoudelijke invulling van die convenanten is ook volledig de bevoegdheid van de Vlaamse Regering. De regering zal zelf bepalen welke artikelen wanneer in werking treden. Betekent dit dat het potentieel mogelijk is dat de regering beslist om bepaalde artikelen niet in werking te laten treden?

In artikel 43 van het huidige Minderhedendecreet staat dat er projectsubsidies kunnen worden toegekend voor innovatieve projecten ter versterking van het integratiebeleid. Door de bovengrens van tien procent te schrappen wil het ontwerp van decreet met dit artikel een rechtsgrond creëren voor de zogenaamde projecten 'Managers van Diversiteit'. Na een aantal projectoproepen heeft de minister naast de in artikel 43 bedoelde projectsubsidies elk jaar voor 5 miljoen euro aan middelen toegekend voor allerlei projecten. De heer Mahassine is van mening dat er toch vragen rijzen bij die manier van werken. Heel wat van de projecten sluiten immers aan of overlappen met initiatieven in andere beleidsdomeinen. In sommige gevallen worden projecten opgenomen die niet sporen met het beleid in andere beleidsdomeinen. Er is in de huidige regeling niets opgenomen om de projectkeuze beter af te stemmen met de ontwikkelingen in andere beleidsdomeinen. Zo'n regeling zou nochtans aansluiten bij een van de doelstellingen van het decreet, namelijk een beter gecoördineerd Vlaams beleid.

Voor het lid zouden projecten een duidelijke finaliteit moeten hebben. Ofwel zijn ze kortlopend en hebben ze een duidelijke meerwaarde in die termijn zonder dat ze nadien hoeven gecontinueerd te worden. Ofwel is het de bedoeling dat ze nadien opgaan in de reguliere werking van die organisatie. Voor dat laatste geval is er echter niets structureels uitgewerkt. Er is geen serieuze en structurele vorm van evaluatie op de projecten managers van diversiteit. Wanneer er proefprojecten subsidies krijgen, dan wordt een effect nagestreefd. Het is toch essentieel dat dit geëvalueerd wordt zodat het een structurele impact heeft op het gevoerde beleid, meent spreker. Hij stelt zich daarbij toch vragen bij de keuze voor bepaalde projecten. Zeker de projecten van de eerste twee jaar waren inhoudelijk niet altijd verdedigbaar. Een meer duurzame selectieprocedure zou tot betere resultaten leiden.

De heer *Ward Kennes* herinnert aan een van zijn eerste vragen vorig jaar als kersvers parlements lid. Met een schriftelijke vraag⁵ informeerde hij bij minister Keulen naar de stand van zaken van het decreet dat een hervorming van de diversiteits- of integratiesector moest realiseren. De minister antwoordde dat hij in februari 2008 een conceptnota had opgemaakt

⁵ *Vr. en Antw. VI. Parl. 2007-08, september 2008 (Vr. nr. 205 KENNES)*

waarna er een breed maatschappelijk debat op gang werd getrokken. Dat debat leverde mee de input voor het ontwerp van decreet. Het voorliggende ontwerp is een wijziging van het decreet van 28 april 1998, dat onder minister Luc Martens werd ontworpen. Een decreet dat in deze materie een decennium lang stand houdt, heeft duidelijk zijn merites, aldus spreker.

De heer Kennes stelt dat voor de christendemocraten het samenleven in diversiteit niet louter gedragen wordt door mensen die op zichzelf teruggeworpen zijn als dragers van rechten en plichten. Samenleven in diversiteit veronderstelt dat mensen zich blijvend kunnen identificeren met een bepaalde cultuur- en waardengemeenschap, ook al is dit niet exclusief bepalend voor hoe een persoon in de samenleving staat. Voor de spreker heeft het ontwerp van decreet in hoge mate een ‘instrumenteel’ karakter. Dit heeft te maken met de verstrengeling van beleid, doelstellingen en normering. Als christendemocraat kan de heer Kennes zich vinden in een overheid die inspeelt op wat mensen bindt. Een overheid mag evenwel ook niet blind zijn voor de verschillen tussen culturen, al was het maar omdat een aantal van die verschillen, zij het steeds binnen bepaalde grenzen, gelegitimeerd worden door fundamentele rechten en vrijheden, zoals het recht van vrije meningsuiting, de vrijheid van vereniging en de vrijheid van godsdienst.

Het lid is er zich goed van bewust dat het meetbaar stellen van doelstellingen en realisaties in deze materie geen evidentie is. Maar het verhogen van de effectiviteit van de integratiesector is voor CD&V steeds een aandachtspunt geweest. De fractie vindt het positief dat de definitie van de doelgroep, de personen waar het integratiebeleid speciale aandacht voor heeft, een meetbare definitie is. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) stelt in zijn advies vragen bij de definitie en betreurt dat er wordt afgeweken van de definitie van het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC) die in 2003 werd vastgelegd. In die definitie wordt iemand ook als allochtoon beschouwd als minstens twee grootouders een nationaliteit hebben van buiten de Europese Unie. De verwijzing naar de nationaliteit of de herkomst van de grootouders is in de nieuwe definitie weggelaten.

In die zin sluit de definitie beter aan bij de uitwerking van een meetbare definitie waaraan onder meer minister Frank Vandenbroucke werkt in het kader van een sociaaleconomische monitoring. Precies omdat men leden van de derde generatie op basis van de gegevens in het Rijksregister niet kan identificeren stelde ook de Interministeriële Conferentie

Werkgelegenheid een methodologie voor die de derde generatie buiten beschouwing laat. Men kan zich uiteraard de vraag stellen of iemand van de derde generatie geen allochtoon meer is. Wordt hij of zij die door de samenleving als autochtoon beschouwd? Met welke gemeenschap identificeert hij of zij zichzelf? De heer Kennes beschouwt dat als legitieme vragen en bedenkingen. Maar omdat het weinig zin heeft met een definitie te werken die niet in verschillende beleidsdomeinen operationaliseerbaar is, blijkt het feit dat de derde generatie niet exact in beeld kan worden gebracht voor de heer Kennes misschien niet zo’n groot probleem. Uit studies van onder meer de Koning Boudewijnstichting en het Steunpunt Gelijkekansenbeleid van de Universiteit Antwerpen blijkt dat vele allochtonen huwen met iemand uit het land van herkomst, zodat de tweede en de derde generatie in vele gevallen door elkaar lopen.

Spreker hoopt dat met een gemeenschappelijke definitie van de doelgroep en de organisatie van het inclusieve horizontale integratiebeleid (decreet hoofdstuk III) in de toekomst meer de link kan worden gelegd tussen het beleidsdomein diversiteit of integratie en andere beleidsdomeinen zoals wonen, onderwijs, werk, media, zorg en welzijn, diversiteit in de steden. Daarbij moet de Vlaamse minister bevoegd voor inburgering en integratie een coördinerende verantwoordelijkheid krijgen. Zo blijkt bijvoorbeeld de toeleiding van allochtone ouderen naar de reguliere rust- en verzorgingssector nog steeds problematisch.

Een eenduidige definitie zou als voordeel hebben dat er regelmatig een stand van zaken kan worden gemaakt van het ‘samenleven’. Dat is een doelstelling die reeds is bereikt en waaraan nog verder moet worden gewerkt. CD&V heeft steeds de nadruk gelegd op het belang van een strategisch plan ‘diversiteit of integratie’.

De heer Kennes merkt toch nog een verschil tussen de definitie van de bijzondere doelgroep in het door artikel 5 van het voorliggende ontwerp van decreet vervangen artikel 3, 1°, van het decreet van 28 april 1998 en de definitie zoals gehanteerd door interministeriële conferentie over werkgelegenheid van 7 maart 2007. In die laatste definitie gaat het over “personen die als Belg zijn geboren maar waarvan minstens een van de ouders geïmmigreerd is”.

Bij de bespreking van de beleidsbrief⁶ kondigde de minister aan dat de integratiekaart tegen april klaar zou zijn. Die moet een statistisch overzicht geven

⁶ *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 5-K, p. 10 en 18.

van de positie van de allochtonen, tot op het lokale niveau. Positieve resultaten in al die genoemde domeinen en meer allochtone succesverhalen zijn noodzakelijk om het draagvlak voor diversiteit te vergroten, aldus de spreker.

Hij schaaft zich achter de visie dat het integratiebeleid zich richt tot de hele samenleving. Het welslagen van een samenleving in diversiteit vraagt van iedereen een inspanning. Dat betekent dat het integratiebeleid gericht is op alle Vlamingen en dat het creëren van een groter draagvlak voor dit 'samenleven in diversiteit' een prioritaire beleidsdoelstelling wordt. Correcte beeldvorming, detecteren en mee stimuleren van oplossingen voor samenlevingsproblemen, sensibiliseringsacties, het verstrekken van correcte informatie aan de bevolking en initiatieven die de sociale cohesie versterken, zullen volgens de heer Kennes terecht tot de kerntaken van de integratiecentra en -diensten behoren.

Spreker stelt dat samenleven ondenkbaar is zonder respect voor elkaar en voor elkaars verschillen. Goed samenleven veronderstelt evenwel ook dat iedereen bereid is zich aan een aantal basishoudingen en regels te houden. Uit recent onderzoek in opdracht van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (CGKR) blijkt dat 75 procent van de bevolking diversiteit aanvaardt, als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Die voorwaarden slaan voornamelijk op werk, taal en waarden en normen. Hoeveel 'afwijking' van de norm of diversiteit mensen willen tolereren is uiteraard nog een andere vraag, en hoeveel verdraagzaamheid moet of mag je als overheid vragen? Moeten mensen enkel aanvaarden dat mensen een andere huiskleur hebben, of ook dat die andere opvattingen of gebruiken hebben en welke daarvan moeten we dan wel of niet tolereren, en ook wat aanvaarden we in de publieke sfeer? Het zijn vragen die het debat in Vlaanderen levendig houden, aldus de heer Kennes.

Naar aanleiding van de audit van de integratiediensten is bij een gedachtewisseling in de commissie⁷ door de Inspectie van Financiën de opmerking gemaakt dat er een breuklijn ontstaat tussen de beleidsmakers die vinden dat het levensbeschouwelijke louter een onderdeel vormt van de persoonlijke levenssfeer en dus uit het publieke leven geweerd moet worden, en aan de andere kant diegenen die vinden dat diversiteit net inhoudt dat de publieke

ruimte een plaats geeft aan het levensbeschouwelijke. De heer Kennes preciseert dat hij zich tot de tweede stroming bekent.

Hij noemt het bemoedigend dat uit de genoemde bevraging blijkt dat het aanvaarden van diversiteit nauw samenhangt met de frequentie en de kwaliteit van contacten tussen culturele groepen. Voor CD&V speelt het middenveld daar een cruciale rol in. "Voor christendemocraten is de mens geen eiland maar een schiereiland" stelt de heer Kennes: "eenieder kleeft vast aan zijn wortels, cultuur en traditie". Een probleem rijst wanneer de eigen identiteit de samenleving als geheel bedreigt. Maar loutere emancipatie van het individu leidt ook nergens toe als ze niet kadert in respect voor en verbondenheid met de andere.

De leerschool voor ruimere solidariteit is voor spreker de inzet van mensen voor zichzelf, voor elkaar in hun gezin, voor hun vereniging, voor hun wijk, voor hun werk, hun school, hun zorginstelling enzovoort. Hij noemt immateriële waarden het cement: vriendschap, solidariteit, verantwoordelijkheid, gastvrijheid, burgerzin. Christendemocraten willen bovenal investeren in dit kostbare weefsel. Dit sociaal kapitaal is de basis voor welvaart en welzijn en versterkt bovendien het vertrouwen tussen mensen onderling en het vertrouwen in de publieke instellingen. Een sterke identiteit, die mede vorm kan krijgen door engagement in allochtone zelforganisaties, kan bijdragen tot een sterke individuele participatie en emancipatie via bijvoorbeeld onderwijs en werk. Allochtonen die zich engageren in een zelforganisatie zijn bovendien ook vaker actief in het autochtone middenveld, stelt de heer Kennes vast.

Hij ondersteunt de optie van het ontwerp van decreet om het werken aan 'empowerment' en participatie van de minderheden, nu bijzondere doelgroepen genoemd, toe te wijzen aan de participatieorganisaties, de federaties en de organisaties van nieuwe Vlamingen. Het punt zal aan bod moeten komen bij het volgende begrotingsdebat, maar de heer Kennes wil nu reeds stellen dat tegenover bijkomende opdrachten voor de participatieorganisatie bijkomende middelen moeten staan om haar in staat te stellen deze opdracht naar behoren te kunnen invullen.

Een bezorgdheid van de zelforganisaties die de heer Kennes signaleert, is dat ze op dit moment te vaak afhangen van projectgebonden financiering voor activiteiten op het gebied van integratie en diversiteit. Vaak is er daardoor te weinig continuïteit in de financiering. De structurele financiering beperkt zich tot het enge sociaal-culturele werk.

⁷ Verslag gedachtewisseling: *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1378/1.

Positief vindt spreker de versterkte aandacht die zal gaan naar het stimuleren en ondersteunen van de toegankelijkheid van reguliere voorzieningen voor alle burgers, ongeacht hun herkomst. Het rapport naar aanleiding van de audit van de sector stelde om het inclusief werken af te dwingen dan ook voor om in de conventanten met de integratiediensten een tijds-pad vast te stellen waarbinnen een aantal taken aan de reguliere dienst moeten zijn overgedragen.

Een van de aandachtspunten van de heer Kennes is het spanningsveld dat op het terrein in een bepaalde mate bestaat tussen de openbare lokale diensten-centra en de provinciale en lokale integratiecentra. Een betere afstemming tussen de actoren in het integratiebeleid wil men realiseren door een sterkere coördinerende rol toe te kennen aan het Vlaams expertisecentrum VLEMI. Een aantal begrippen kunnen wisselende verwachtingen en ambities in het leven roepen. Dat is het geval wanneer men gewag maakt van ‘aansturing’, ‘coördinatie’, maar ook van de ‘regierol van de lokale besturen’ die men wil versterken.

De heer Kennes neemt de gelegenheid te baat om namens zijn fractie zijn waardering uit te spreken voor de rol die het Vlaams Minderhedencentrum het voorbije decennium heeft gespeeld om binnen de Vlaamse samenleving het integratiebeleid mee vorm te geven.

Wat de commissie Integratiebeleid binnen de administratieve diensten van de Vlaamse overheid betreft wijst de heer Kennes op de opmerkingen van de Raad van State (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2154/1, p. 65*). De bepalingen over de coördinerende commissie Integratiebeleid gaan in tegen artikel 87, §1, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen. Ten gronde is hij het eens met de oprichting van die commissie, maar ze dient in feite niet bij decreet maar bij besluit van de Vlaamse Regering te worden opgericht.

Een aantal bepalingen zijn volgens spreker in feite niet echt normwaardig. Dit is het geval wanneer men stelt dat de VGC in Brussel-Hoofdstad “een verantwoordelijkheid” heeft in het in het geheel van het integratiebeleid. Omwille van de specifieke eigenheid van de Vlaamse hoofdstad Brussel, maar ook om het belang van het Minderhedendecreet voor Brussel centraal te stellen, wil de heer Kennes de aandacht vestigen op de specifieke bepalingen voor Brussel. De oprichting van een integratiedienst binnen de VGC, volgens het principe van de integratiediensten in de lokale besturen, zou wenselijk geweest zijn. Een dergelijke dienst zou complementair kunnen werken aan

de Foyer en zou een extra dynamiek geven aan het integratiebeleid in Brussel.

Om te besluiten verklaart de heer Kennes tevreden te zijn over de bruggen die worden geslagen naar het gelijkekansenbeleid. Integratie en gelijke kansen zijn twee domeinen die een eigen beleid vergen maar die niet volledig los van elkaar kunnen worden gezien.

Wat het sociaal tolken betreft, is de CD&V-fractie tevreden dat die diensten voor het eerst decretaal worden verankerd. Uiteraard is voor spreker sociaal tolken subsidiair ten opzichte van het leren van onze ‘lingua franca’, het Nederlands. Maar niet alleen voor laaggeschoolden en analfabeten is het aanleren van een nieuwe taal een zware opgave. Voor wie langere tijd taalproblemen heeft met het Nederlands, vormt sociaal tolken een noodzakelijke ondersteuning van de communicatie.

III. ANTWOORDEN VAN DE MINISTER

Minister *Marino Keulen* stelt vast dat mevrouw De Lobel een zelfverklaard tegenstander is van de integratiesector. Dat is haar goed recht en zij vertegenwoordigt daarmee een stroming, maar er zijn ook andere meningen, die de kwestie door een genuanceerdere bril bekijken. Vandaag is multiculturaliteit in onze samenleving een realiteit; samenleven in diversiteit is een onomkeerbaar feit, aldus de minister. Er zijn veel voorbeelden van waar dat goed loopt, hoewel men niet blind mag zijn voor de problemen. Het is een opdracht voor het beleid om die nieuwe gegevens en nieuwe uitdagingen goed op te vangen. Dat betekent onder meer dat de mensenrechten worden gerespecteerd maar ook dat de mensen worden aangesproken op hun eigen verantwoordelijkheden en plichten. Daarbij moet de overheid erop letten dat in die samenleving die in volle ontwikkeling is door de globalisering, de essentiële spelregels worden nageleefd. De minister benadrukt daarbij dat onze samenleving alle handen en talenten zal nodig hebben. Hij stelt vast dat er bij de nieuwe Vlamingen een probleem is van doorstroming naar onder meer de arbeidsmarkt en andere reguliere voorzieningen zoals culturele centra, het hoger onderwijs, de centra voor algemeen welzijnswerk enzovoort. Daar ligt nog heel wat werk voor de integratiesector. Het te wijzigen decreet van 28 april 1998 is intussen elf jaar oud. De wereld is in die periode onmiskenbaar veranderd. De Raad van State maakt bij dit ontwerp geen probleem met betrekking tot de leesbaarheid, maar de minister zegt dat er een officieus gecoördineerde versie klaar is waarin de decretale wijzigingen zijn

verwerkt. Het is inderdaad de bedoeling dat de hervorming van de integratiesector stap voor stap zal gebeuren en dat de decreetsartikelen stapsgewijze in werking treden. De minister voegt ter attentie van de heer Mahassine daaraan toe dat de regering geenszins de bedoeling heeft bepaalde artikelen niet in werking te laten treden.

Waarom komt dit ontwerp van decreet zo laat, op het einde van de regeerperiode? Dat is volgens de minister omdat het een sluitstuk vormt van zijn beleid. Wat inburgering betreft zegt minister Keulen de hele opdracht voltooid te hebben, vanuit het niets. Het resultaat is dat inburgering goed loopt momenteel; zelfs in Nederland wordt soms met jaloerse blikken gekeken naar de manier waarop men inburgering in Vlaanderen aanpakt. Het integratiebeleid moet ertoe leiden dat de ingeburgerde nieuwe Vlamingen ook doorstromen naar de reguliere voorzieningen om volwaardig te kunnen deelnemen aan onze samenleving.

De minister gaat niet akkoord met de stelling van mevrouw De Lobel dat het ontwerp van decreet de 'integratiebureaucratie' bevestigt. Het is juist de bedoeling om de administratieve lasten te verlichten. Er komt een lokale aansturing van integratiediensten en -centra, precies om dubbel werk te vermijden.

Aan de drie vorige sprekers geeft minister Keulen wat meer uitleg over de budgettaire weerslag van de decreetswijziging. Zowel de Vlaamse minister van Begroting als de Inspectie van Financiën bevestigen in hun advies dat het om een begrotingsneutrale operatie gaat. Op de begroting voor 2009 is 22,206 miljoen euro ingeschreven voor het integratiebeleid. De minister beklemtoont dat hij niet werkt met blanco cheques. Er zal worden gemeten; er wordt gewerkt met convenanten waarin bepaalde doelstellingen moeten worden bereikt.

Minister Keulen trekt er de aandacht op dat integratie iets anders is dan inburgering. Inburgering betreft het individu; integratie betreft het beleid. Het Minderhedencentrum wordt inderdaad het VLEMI en dat krijgt als extra taak een opdracht in het kader van de inburgering. Het Forum wordt de participatieorganisatie, die zal samenwerken met de landelijk erkende organisaties, die hun verzuchtingen in die organisatie kwijt kunnen. De minister spreekt van een bottom-upwerking.

De minister verklaart nooit onwil te hebben ervaren vanwege het Forum. Dat mag zijn mening hebben,

maar finaal is het de Vlaamse overheid die de beslissingen neemt.

Wat het werken met mensen zonder wettig verblijf betreft, herhaalt de minister dat de sector werkt voor de legaal verblijvenden. De illegaal verblijvenden hebben evenwel een aantal basisrechten, die de minister verdedigt, zoals medische hulp en onderwijs voor de kinderen. Hij is er ook voorstander van dat die mensen worden gewezen op mogelijke terugkeerprogramma's. De toegankelijkheid van de diensten slaat niet op die mensen; dat staat met zoveel woorden in de memorie van toelichting, aldus minister Keulen. Zo is daarin te lezen: "Er mogen in ieder geval bij deze mensen geen onterechte toekomstverwachtingen worden gecreëerd met betrekking tot hun juridisch statuut".

Minister Keulen stelt dat het de gemeentebesturen en andere lokale voorzieningen zoals ziekenhuizen zijn die hebben aangedrongen op een regeling voor het sociaal tolken en vertalen. Die dienstverlening komt vooral van pas in de eerste fase. Het leren van een nieuwe taal vergt tijd. Daarom zijn inburgeraars die Nederlands aan het leren zijn, zeker in het begin nog aangewezen op tolk- of vertaalhulp. Ook voor de hulpverleners, zoals dokters en verplegers, is die dienstverlening van onschatbare waarde. De Vlaamse overheid voorziet in de structuur; de gebruikersuren worden betaald door de lokale overheden en die bepalen zelf hoever ze daarin willen gaan.

De minister dankt de heren Mahassine en Kenes voor hun positieve reactie. Hij herhaalt dat het departement Begroting en de Inspectie van Financiën over het budgettaire kader van de integratiesector gunstige adviezen hebben afgeleverd. Er is geen 'flou artistique' opgetrokken rond de begrotingsaspecten.

Wat de projecten 'managers van diversiteit' betreft, verklaart de minister dat het de bedoeling is geweest dat die projecten na drie jaar zouden worden verankerd. Voor die projecten is een selectiecommissie in het leven geroepen. De Koning Boudewijnstichting heeft van die projecten de 'best practices' verzameld en daarover twee grote colloquia georganiseerd. Die goede ervaringen kunnen dus in heel Vlaanderen worden overgenomen.

Bij het personeel van de participatieorganisatie komen inderdaad drie voltijdse equivalenten bij; het personeelsbestand wordt van vijf op acht gebracht. Dat is op basis van een duidelijk taken- en behoef-

tenplan. Ook die maatregel is ernstig onderbouwd, aldus de minister. Tot heden had het Forum eigenlijk onvoldoende personeel om bijvoorbeeld de taak van het formuleren van beleidsaanbevelingen te vervullen.

Voor artikelen 7 en 8 komt de inspiratie uit het Gelijke kansendecreet, geeft de minister toe. Het is niet onaanvaardbaar dat de oprichting van een ambtelijke commissie Integratiebeleid en haar samenstelling bij decreet wordt geregeld, want op die manier wordt een duidelijke uitvoeringsopdracht gegeven aan de Vlaamse Regering. In diezelfde artikelen is ook opgenomen wat de taken zijn van die ambtelijke commissie.

Mevrouw *Hilde De Lobel* zegt inderdaad een stroming te vertegenwoordigen, zoals de minister het formuleerde, en die stroming houdt er een andere mening op na dan het beleid. Zij heeft nooit enige poging ondernomen om dat te verdoezelen. Over een aantal inzichten zullen de opinies blijven uiteenlopen.

Spreekster trekt het fel in twijfel dat de minister nooit enige onwil heeft waargenomen bij het Minderhedenforum. Zij verwijst nogmaals naar wat zij citeerde uit onder meer persmededelingen van dat forum. Wat de regeling voor het sociaal tolken betreft, verklaart mevrouw De Lobel dat zij daarvoor begrip heeft in gevallen zoals die de minister heeft geschetst, bijvoorbeeld een inburgeraar die aan de balie van een kliniek staat op het moment dat hij nog niet voldoende ver is gevorderd in de lessen Nederlands. Maar zij herhaalt dat er op die dienstverlening geen enkele beperking staat. Als ervaringsdeskundige – mevrouw De Lobel woont en leeft in een wijk waar tot tachtig percent van de bewoners allochtonen zijn – weet spreekster dat veel allochtonen die zich hier nestelen heel goed de weg weten naar de sociale voorzieningen en dus ook de weg naar de sociale tolken zullen vinden en daarvan zullen blijven gebruikmaken in plaats van Nederlands te leren.

Minister Keulen blijft bij zijn mening wat het Forum betreft. Wat het sociaal tolken betreft, benadrukt hij nogmaals dat de structuur en de kwaliteitscertificering decretaal wordt vastgelegd; de betaling gebeurt door de gebruikersoverheid en het is die overheid die bepaalt hoever zij daarin gaat.

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 tot 4

De artikelen 1 tot 4 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 5

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Roegiers, Chokri Mahassine en Ward Kennes strekt ertoe aan de in 1° voorgestelde tekst een zinsnede toe te voegen, die verwijst naar hoofdstuk 2 van de eerste titel van de Vreemdelingenwet (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2154/2, amendement nr. 1).

De heer *Jan Roegiers* verklaart dat het gaat om een verduidelijking van de tekst met betrekking tot de asielzoekers. Minister *Marino Keulen* benadrukt dat het altijd moet gaan om mensen met legaal verblijf op ons grondgebied.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 5. Het aldus geamendeerde artikel 5 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 5.

Artikelen 6 tot 33

De artikelen 6 tot 33 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 5.

Artikel 34

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Roegiers, Chokri Mahassine en Ward Kennes strekt ertoe artikel 34 te vervangen door een andere tekst (2154/2, amendement nr. 2).

De heer *Chokri Mahassine* wijst erop dat het ontwerp van decreet de activiteiten van de verschillende actoren in de integratiesector beoogt af te stemmen op de beleidsvisie van de Vlaamse overheid. Naast de reguliere subsidiëring van deze actoren maakt de Vlaamse Regering ook jaarlijks middelen vrij voor projectsubsidies voor experimentele, aanvullende of vernieuwende projecten gericht op het versterken van het integratiebeleid; in de huidige regeerperiode

werden die projecten ‘Managers van Diversiteit’ genoemd. Met het amendement willen de indieners daarvoor het decretale kader scheppen dat thans nog niet bestaat.

Amendement nr. 2 en het aldus gewijzigde artikel 34 worden aangenomen met 9 stemmen tegen 5.

Artikelen 35 tot 41

De artikelen 35 tot 41 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 5.

V. EINDSTEMMING

Het aldus geamendeerde ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 5.

De verslaggevers,

Chokri MAHASSINE
Hilde DE LOBEL

De voorzitter,

Jan PENRIS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaan-gelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen van het decreet van 28 april 1998
inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van
etnisch-culturele minderheden

Artikel 2

In het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse
beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden
wordt het opschrift vervangen door wat volgt:

“Decreet betreffende het Vlaamse integratiebeleid”.

Artikel 3

Artikel 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door
wat volgt:

“Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° VLEMI: het Vlaams Expertisecentrum Migratie
en Integratie, zoals omschreven in artikel 10 van
het decreet van 28 april 1998;
- 2° integratiecentrum: een door de Vlaamse Rege-
ring erkend en gesubsidieerd provinciaal of
lokaal centrum dat als opdracht heeft, de uitvoe-
ring van het Vlaamse integratiebeleid te stimule-
ren en te ondersteunen;
- 3° integratiedienst: een dienst van de lokale bestu-
ren die als opdracht heeft, het integratiebeleid op
gemeentelijk vlak uit te voeren, te stimuleren en
te ondersteunen;

- 4° centrumstad: de steden, vermeld in artikel 4 van
het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling
van de regels inzake de werking en de verdeling
van het Vlaams Stedenfonds;
- 5° sociaal tolken: de vorm van tolken waarbij de
mondelinge boodschap volledig en getrouw
wordt omgezet uit een brontaal naar een doeltaal
met als doel overheidsdiensten en maatschappe-
lijke voorzieningen te ondersteunen in hun com-
municatie met anderstalige cliënten;
- 6° sociaal telefoontolken: de vorm van sociaal tol-
ken waarbij de sociaal tolk het gesprek tussen
de overheidsdienst of de maatschappelijke voor-
ziening en de anderstalige cliënt of cliënten op
afstand tolkt;
- 7° sociaal tolken ter plaatse: de vorm van sociaal
tolken waarbij de sociaal tolk fysiek aanwezig is
bij het gesprek tussen de overheidsdienst of de
maatschappelijke voorziening en de anderstalige
cliënt of cliënten;
- 8° sociaal vertalen: de vorm van vertalen waarbij de
geschreven boodschap volledig en getrouw wordt
omgezet uit een brontaal naar een doeltaal met
als doel overheidsdiensten en maatschappelijke
voorzieningen te ondersteunen in hun communi-
catie met anderstalige cliënten;
- 9° dienst voor sociaal tolken en vertalen: een door
de Vlaamse Regering erkende en gesubsidieerde
dienst die voorziet in een aanbod van sociaal
tolken en vertalen voor de overheidsdiensten en
maatschappelijke voorzieningen in zijn werkings-
gebied;
- 10° gebruikers: de overheidsdiensten en maat-
schappelijke voorzieningen in het Nederlandse
taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-
Hoofdstad die een beroep doen op de dienst-
verlening van een dienst voor sociaal tolken en
vertalen;
- 11° gebruikersoverheid: de overheid die zelf een
beroep doet op een dienst voor sociaal tolken
en vertalen of die de maatschappelijke voorzie-
ningen subsidieert die een beroep doen op een
dienst voor sociaal tolken en vertalen;
- 12° Vlaams register voor sociaal tolken en vertalers:
het centraal gegevensbestand van gecertificeerde

sociaal tolken en vertalers dat ter beschikking wordt gesteld van de erkende diensten voor sociaal tolken en vertalen;

13° kwaliteitstraject: het continu proces van kwaliteitsverbetering en kwaliteitsborging van het sociaal tolken en vertalen via het ontwikkelen, toepassen en bijsturen van kwaliteitsinstrumenten.

De mannelijke vorm verwijst in dit decreet zowel naar mannen als naar vrouwen.”.

Artikel 4

Het opschrift van hoofdstuk II van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“HOOFDSTUK II

Doelstellingen”.

Artikel 5

Artikel 3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3

Het integratiebeleid richt zich op de gehele samenleving en heeft daarbij, naargelang van het geval, speciale aandacht voor volgende personen:

- 1° personen die legaal en langdurig in België verblijven en die bij hun geboorte niet de Belgische nationaliteit bezaten of van wie minstens een van de ouders bij geboorte niet de Belgische nationaliteit bezat, in het bijzonder diegenen die zich in een vaststelbare achterstandspositie bevinden; daarbij is een langdurig verblijf elk legaal verblijf dat niet beperkt is tot maximaal drie maanden, zoals bedoeld in hoofdstuk 2 van de eerste titel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 2° personen die legaal in België verblijven en die wonen of woonden in een woonwagen als vermeld in artikel 2, 33°, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, of waarvan de

ouders dat deden, met uitzondering van bewoners van campings of gebieden met weekendverblijven.

Daarnaast richt het integratiebeleid zich ook op vreemdelingen zonder wettig verblijf, meer bepaald vreemdelingen die zich in België bevinden zonder wettig verblijfsstatuut en die wegens een noodsituatie begeleiding vragen.”.

Artikel 6

Artikel 4 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 4

§1. Het integratiebeleid is een driesporenbeleid:

- 1° een emancipatiebeleid dat gericht is op de evenredige participatie van personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°;
- 2° een beleid dat gericht is op de toegankelijkheid van alle voorzieningen voor iedereen, en meer specifiek voor personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°;
- 3° een beleid dat gericht is op het samenleven in diversiteit.

Daarnaast omvat het integratiebeleid ook een beleid dat gericht is op de menswaardige begeleiding en oriëntatie van personen als vermeld in artikel 3, tweede lid, prioritair gevoerd met betrekking tot gezondheidszorg en onderwijs en gericht op de oriëntering naar een zinvol toekomstperspectief.

§2. Het integratiebeleid is een inclusief beleid; het wordt gerealiseerd binnen het algemene beleid van de verschillende sectoren, grotendeels via algemene maatregelen en alleen als dat nodig is via specifieke acties en voorzieningen.

§3. De Vlaamse Regering kan voor de uitvoering van het integratiebeleid voorzien in overleg met de provinciale en lokale besturen in het Nederlandse taalgebied die verantwoordelijk zijn voor het inclusieve beleid in de domeinen die tot hun bevoegdheid behoren.”.

Artikel 7

In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste zin, wordt het woord “minderheden-beleid” vervangen door het woord “integratiebeleid”;

2° in §1 wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° het advies door en overleg met de organisaties van personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°.”;

3° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Artikel 8

In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk III, dat bestaat uit artikelen 6 tot en met 9, vervangen door wat volgt:

“HOOFDSTUK III

Organisatie van het inclusieve horizontale integratiebeleid

Artikel 6

§1. De Vlaamse Regering stelt binnen twaalf maanden na haar aantreden de strategische en operationele doelstellingen vast, waarmee op elk relevant beleidsdomein de doelstellingen van het integratiebeleid, vermeld in artikel 4, zullen worden ingevuld.

Binnen zes maanden nadat de Vlaamse Regering de strategische en operationele doelstellingen heeft vastgelegd, wordt een geïntegreerd actieplan opgesteld. Het actieplan omvat minstens:

1° de beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen binnen elk beleidsdomein;

2° een analyse per beleidsdomein van de maatschappelijke context waarbinnen die doelstellingen gerealiseerd moeten worden;

3° de concrete acties die genomen moeten worden om de geformuleerde doelstellingen te realiseren;

4° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;

5° de opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;

6° de ingezette middelen en instrumenten.

§2. Het actieplan wordt na twee jaar geactualiseerd. Die actualisering omvat minstens:

1° een analyse per beleidsdomein van de maatschappelijke ontwikkelingen die relevant zijn voor het integratiebeleid;

2° een beschrijving per beleidsdomein van de voortgang van de acties, en de eventuele bijstellingen;

3° de nieuwe acties binnen elk beleidsdomein, met opgave van het tijdpad en de indicatoren.

§3. De Vlaamse Regering kan beslissen om het actieplan, vermeld in §1, tweede lid, af te stemmen op het actieplan, vermeld in artikel 10 van het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid.

Artikel 7

§1. Binnen de administratieve diensten van de Vlaamse overheid wordt een commissie Integratiebeleid opgericht met als opdracht:

1° toe te zien op de coherentie, synergie en coördinatie van het integratiebeleid, vermeld in artikel 4;

2° het geïntegreerde actieplan, vermeld in artikel 6, §1, tweede lid, op te stellen;

3° de acties van de verschillende beleidsdomeinen op elkaar af te stemmen;

4° de impact van de acties te analyseren;

5° het actieplan te evalueren;

6° het actieplan te actualiseren.

De Vlaamse Regering bepaalt de werking van de commissie en stelt uiterlijk zes maanden na het samenstellen van de Vlaamse Regering, de commissie samen. Een vertegenwoordiger van het VLEMI, van

de participatieorganisatie, vermeld in artikel 17/1, §1, van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten en van de Vlaamse Vereniging voor Provincies worden als waarnemend lid aangewezen. Ten hoogste twee derde van de leden van de commissie zijn van hetzelfde geslacht.

De commissie komt minstens twee maal per jaar samen.

Er wordt minimaal gezorgd voor een coördinatie met de commissie, vermeld in artikel 12 van het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid. De Vlaamse Regering kan bepalen dat de commissie Integratiebeleid en de commissie, vermeld in artikel 12 van het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid, fuseren, en kan daarvoor de voorwaarden vaststellen.

§2. De Vlaamse Regering belast een of meer personeelsleden van de Vlaamse overheid met een coördinerende opdracht.

§3. De commissie rapporteert jaarlijks aan de Vlaamse Regering over de realisatie en de voortgang van het gevoerde beleid.

§4. De Vlaamse Regering kan de opdracht van de commissie, vermeld in §1, en de rapportageverplichting, vermeld in §3, concretiseren en aanvullen.

Artikel 8

De Vlaamse Regering geeft opdracht aan alle relevante Vlaamse ministeries, intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid en extern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid, of andere instellingen, verenigingen of ondernemingen die opgericht werden door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest of door de federale overheid voor aangelegenheden die nu tot de bevoegdheid van de gewesten of gemeenschappen behoren, of waarin de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest voor meer dan de helft deelneemt, om:

1° het integratiebeleid, vermeld in artikel 4, binnen hun beleidsdomein voor te bereiden, uit te voeren en te evalueren;

2° minstens een vertegenwoordiger voor te dragen die zetelt in de commissie, vermeld in artikel 7.

Artikel 9

De Vlaamse Regering brengt, per beleidsdomein, tweejaarlijks verslag uit aan het Vlaams Parlement over het gevoerde integratiebeleid, vermeld in artikel 4.”.

Artikel 9

In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk IV, dat bestaat uit artikelen 10 tot en met 17, vervangen door wat volgt:

“HOOFDSTUK IV

Het VLEMI

AFDELING 1

Erkenning en opdrachten

Artikel 10

Voor de ondersteuning van de integratiediensten en integratiecentra erkent de Vlaamse Regering een expertisecentrum, namelijk het Vlaams Expertisecentrum Migratie en Integratie, afgekort tot VLEMI.

De Vlaamse Regering kan de benaming van het VLEMI wijzigen.

Artikel 11

Het VLEMI heeft tot taak bij te dragen tot de uitvoering, de ondersteuning en de voortgangsbewaking van het integratiebeleid. Daartoe vervult het de volgende algemene opdrachten:

1° de integratiecentra, de integratiediensten en de huizen van diversiteit ondersteunen en begeleiden op logistiek en administratief vlak, minstens bij het opstellen van convenanten, operationele jaarplannen, resultaten en indicatoren en bij het voeren van een kwaliteitsbeleid;

- 2° de integratiecentra ondersteunen en begeleiden op inhoudelijk vlak;
- 3° de integratiediensten en de huizen van diversiteit ondersteunen en begeleiden op inhoudelijk vlak, in samenwerking met het integratiecentrum in het betrokken werkingsgebied;
- 4° samenwerkingsverbanden met relevante organisaties en instellingen opzetten en ze ondersteunen bij het voeren van een inclusief beleid;
- 5° methodieken ontwikkelen en deskundigheid bevorderen inzake het werken met personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en artikel 3, tweede lid, en inzake het integratiebeleid in het algemeen;
- 6° de ontwikkelde methodieken en opgebouwde deskundigheid aanbieden aan besturen, organisaties en voorzieningen, en zorgen voor de nodige begeleiding van die cliënten;
- 7° inzake vreemdelingenrecht en internationaal privaatrecht de ontwikkelingen op andere beleidsniveaus volgen en expertise opbouwen waar die een vertaling vereisen naar het Vlaamse beleid, en ondersteuning in deze materie bieden aan besturen, organisaties en voorzieningen;
- 8° de samenhang en stroomlijning van de activiteiten van de integratiecentra uitwerken en bewaken, en daartoe:
 - a) voor de integratiecentra driejaarlijks een strategisch planningskader uitwerken dat voor advies wordt voorgelegd aan de commissie, vermeld in artikel 7, en dat goedgekeurd wordt door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regeling;
 - b) de meerjarenconvenanten van de integratiecentra op elkaar afstemmen en zorgen voor gemeenschappelijke diensten, voor zover dat nodig en nuttig is;
 - c) gemeenschappelijke initiatieven bevorderen;
- 9° een documentatiecentrum uitbouwen;
- 10° knelpunten signaleren en beleidsaanbevelingen voor het integratiebeleid aan de Vlaamse overheid bezorgen;
- 11° de overdracht van de inburgeraar van het ontlaal bureau aan de reguliere voorzieningen, vermeld in hoofdstuk IV, afdeling III, van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, ondersteunen en faciliteren;
- 12° acties rond beeldvorming en sensibilisering opzetten, al of niet in opdracht van de Vlaamse overheid;
- 13° met betrekking tot de eigen werking een samenwerkingsovereenkomst afsluiten met de participatieorganisatie, vermeld in artikel 17/1, §1, en met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

Artikel 12

De Vlaamse Regering kan, in het kader van de doelstellingen van dit decreet, aanvullende of specifieke opdrachten van het VLEMI bepalen.

Artikel 13

Voor de uitvoering van de opdrachten, vermeld in artikel 11, sluit de Vlaamse Regering met het VLEMI een meerjarenconvenant voor een periode van vijf jaar. De vijfjarige periode start op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de verkiezing van het Vlaams Parlement. Dat convenant bevat minstens de volgende elementen:

- 1° een beschrijving van de bestaande situatie;
- 2° een opgave van de strategische en operationele doelstellingen;
- 3° een opgave van de te bereiken resultaten en de bijbehorende indicatoren;
- 4° een beschrijving van de samenwerking met de integratiecentra, de integratiediensten, de huizen

van diversiteit, de participatieorganisatie en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het meerjarenconvenant en de wijze waarop het tot stand komt.

Artikel 14

De vijfjaarlijkse convenant, vermeld in artikel 13, wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan, dat minstens de volgende elementen bevat:

- 1° een beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen uit het convenant, waaraan in het jaar in kwestie gewerkt zal worden;
- 2° de concrete acties die genomen zullen worden om de geformuleerde resultaten te bereiken;
- 3° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;
- 4° een opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;
- 5° de ingezette middelen en instrumenten.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het jaarlijks operationeel plan en de wijze waarop het tot stand komt.

Artikel 15

Het VLEMI wordt erkend op basis van het eerste meerjarenconvenant, vermeld in artikel 13, en onder de volgende voorwaarden:

- 1° het VLEMI is een vereniging zonder winstoogmerk;
- 2° de algemene vergadering van het VLEMI bestaat ten minste uit de volgende leden:
 - a) drie leden die de Vlaamse Regering aanwijst, als waarnemer;
 - b) twee leden die de participatieorganisatie, vermeld in artikel 17/1, §1, aanwijst;

c) één lid dat de stad Antwerpen aanwijst en één lid dat de stad Gent aanwijst;

d) twee leden die de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten aanwijst;

e) één lid dat de Vereniging van Vlaamse Provincies aanwijst;

f) één lid dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie aanwijst;

g) één lid dat de provinciale integratiecentra, vermeld in artikel 19, §1, aanwijzen, voor zover opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk;

h) één lid dat de diensten voor sociaal tolken en vertalen, vermeld in artikel 45/1, §1, en artikel 45/2, §1, aanwijzen;

i) twee leden die de onthaalbureaus, vermeld in artikel 6 van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, aanwijzen;

3° ten hoogste twee derde van de leden van de algemene vergadering, vermeld in 2° zijn van hetzelfde geslacht;

4° de raad van bestuur van het VLEMI bestaat uit ten minste één vertegenwoordiger per categorie van de verplichte leden van de algemene vergadering, vermeld in punt 2°.

Artikel 16

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van de erkenning.

AFDELING 2

Subsidiëring

Artikel 17

Binnen de beschikbare begrotingskredieten kent de Vlaamse Regering aan het erkende VLEMI een subsidie toe als tegemoetkoming in de kosten van personeel, infrastructuur en werking.

De subsidie wordt toegekend op basis van het meerjarenconvenant, vermeld in artikel 13, dat met het VLEMI werd gesloten.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning en vereffening van de subsidie.”.

Artikel 10

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IV/1, dat bestaat uit artikelen 17/1 tot en met 17/4, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IV/1

Participatieorganisatie

AFDELING 1

Erkenning en opdrachten

Artikel 17/1

§1. De Vlaamse Regering erkent één participatieorganisatie die optreedt als een forum van organisaties van personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°.

De participatieorganisatie heeft tot taak de participatie aan de samenleving te bevorderen van personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°. Daartoe vervult ze minstens de volgende algemene opdrachten:

- 1° aan belangenbehartiging doen;
- 2° personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, vertegenwoordigen ten opzichte van de Vlaamse overheid;
- 3° de empowerment en emancipatie van personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, bevorderen;
- 4° beleidsaanbevelingen uitbrengen;
- 5° werken aan een correcte beeldvorming in de samenleving;

6° de eigen werking via een samenwerkingsovereenkomst, afstemmen met het VLEMI.

Artikel 17/2

§1. Voor de uitvoering van de opdrachten, vermeld in artikel 17/1, maakt de participatieorganisatie voor een periode van vijf jaar een meerjarenplan op dat aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd. De vijfjarige periode start op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de verkiezing van het Vlaams Parlement. Dat meerjarenplan bevat minstens de volgende elementen:

- 1° een beschrijving van de bestaande situatie;
- 2° een opgave van de strategische en operationele doelstellingen;
- 3° een opgave van de te bereiken resultaten en de bijbehorende indicatoren;
- 4° een beschrijving van de afstemming met de werking van het VLEMI.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van totstandkoming en de vorm van het meerjarenplan.

§2. Het vijfjaarlijkse meerjarenplan wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan dat minstens de volgende elementen bevat:

- 1° een beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen uit het meerjarenplan waaraan in het jaar in kwestie gewerkt zal worden;
- 2° de concrete acties die genomen moeten worden om de geformuleerde resultaten te bereiken;
- 3° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;
- 4° een opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;
- 5° de ingezette middelen en instrumenten.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van totstandkoming en de vorm van het jaarlijks operationeel plan.

Artikel 17/3

§1. De participatieorganisatie wordt erkend op basis van het eerste meerjarenplan, vermeld in artikel 17/2, §1, en onder de volgende voorwaarden:

- 1° de participatieorganisatie is een vereniging zonder winstoogmerk;
- 2° de participatieorganisatie is bij de uitoefening van zijn opdracht onafhankelijk. Dat behelst onder meer het onafhankelijk formuleren en communiceren van adviezen en aanbevelingen en de onafhankelijke samenstelling van haar organen.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van de erkenning.

AFDELING 2

Subsidiëring

Artikel 17/4

Binnen de beschikbare begrotingskredieten kent de Vlaamse Regering aan de erkende participatieorganisatie een subsidie toe als tegemoetkoming in de kosten van personeel, infrastructuur en werking.

De subsidie wordt toegekend op basis van het meerjarenplan, vermeld in artikel 17/2, §1.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning en vereffening van de subsidie.”.

Artikel 11

In artikel 18, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “minderhedenbeleid” vervangen door het woord “integratiebeleid”.

Artikel 12

In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1 wordt het tweede lid opgeheven;
- 2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De provinciale integratiecentra hebben, in aansluiting op de opdrachten van overheden als vermeld in artikel 5, een ondersteunende en stimulerende opdracht ten aanzien van het beleid in de verschillende maatschappelijke domeinen en op de verschillende beleidsniveaus. In dat verband draagt het provinciale integratiecentrum ertoe bij dat, binnen de provincie, het provinciebestuur en de lokale besturen en andere relevante beleidsinstanties, een gecoördineerd en inclusief integratiebeleid gevoerd wordt in overleg met de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties.

Die algemene opdracht vervult het provinciale integratiecentrum in de eerste plaats voor gemeenten zonder een erkende integratiedienst. Daarnaast speelt het integratiecentrum een ondersteunende rol voor gemeenten met een erkende integratiedienst. De opdracht wordt uitgevoerd in samenwerking met de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties.

In het kader van die opdracht vervult het provinciaal integratiecentrum, in overleg en in samenwerking met het VLEMI en met de provinciale en lokale overheden, de volgende taken:

- 1° bijdragen tot een nauwkeurige analyse van de maatschappelijke context en de relatieve positie van de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en artikel 3, tweede lid;
- 2° het binnen de provincie gevoerde integratiebeleid analyseren, evalueren en stimuleren, en ontbrekende werkingen opsporen en signaleren;
- 3° in samenwerking met het VLEMI, methodieken en werkvormen uitwerken, die erop gericht zijn de integratie van personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, te bevorderen en het beleid ten aanzien van personen als vermeld in artikel 3, tweede lid uit te voeren;
- 4° de zelf, door het VLEMI of elders ontwikkelde methodieken en opgebouwde deskundigheid aanbieden aan besturen, organisaties en voorzieningen, en zorgen voor de nodige begeleiding van die cliënten;

- 5° de overheden, vermeld in artikel 5, en de relevante maatschappelijke sectoren stimuleren om een integratiebeleid te voeren;
 - 6° erop toezien dat de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties nauw bij het overheidsbeleid betrokken worden en die betrokkenheid ook stimuleren;
 - 7° de overdracht van de inburgeraar van het onthaalbureau aan de reguliere voorzieningen, vermeld in hoofdstuk IV, afdeling III, van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, in samenwerking met het erkende onthaalbureau dat actief is in het werkingsgebied in kwestie ondersteunen en faciliteren;
 - 8° waar nodig zelf initiatieven ontwikkelen die bijdragen tot de realisatie van het integratiebeleid;
 - 9° een samenwerkingsovereenkomst met het provinciebestuur sluiten, waarin het meerjarenconvenant van het provinciaal integratiecentrum, vermeld in artikel 20, enerzijds en de acties van het provinciebestuur met betrekking tot het integratiebeleid anderzijds, op elkaar worden afgestemd;
 - 10° een samenwerkingsovereenkomst sluiten met de lokale besturen die over een erkende integratiedienst of een Huis van de Diversiteit beschikken.”;
- 3° in §3 wordt het woord “meerjarenplan” vervangen door het woord “meerjarenconvenant”.

Artikel 13

Artikel 20 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 20

§1. Voor de uitvoering van de opdrachten van het provinciaal integratiecentrum sluit de Vlaamse Regering met het centrum een meerjarenconvenant af voor een periode van drie jaar. De driejarige periode start op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de provincieraadsverkiezingen.

Het meerjarenconvenant, dat opgemaakt wordt in overeenstemming met het strategisch planningskader zoals dat werd uitgewerkt door het VLEMI en goedgekeurd door de Vlaamse Regering, bevat minstens de volgende elementen:

- 1° een beschrijving van de bestaande situatie;
- 2° een opgave van de strategische en operationele doelstellingen;
- 3° een opgave van de te bereiken resultaten en de bijbehorende indicatoren;
- 4° een overzicht van de organisaties en voorzieningen die bij de uitvoering van het integratiebeleid een rol spelen, met inbegrip van de bijdrage van het provinciebestuur;
- 5° een beschrijving van de samenwerking met de lokale besturen, de integratiediensten, de huizen van diversiteit en het onthaalbureau binnen het werkingsgebied.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het meerjarenconvenant.

§2. De driejaarlijkse convenant wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan dat minstens de volgende elementen bevat:

- 1° een beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen uit het convenant waaraan in het jaar in kwestie zal gewerkt worden;
- 2° de concrete acties die genomen moeten worden om de geformuleerde resultaten te bereiken;
- 3° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;
- 4° een opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;
- 5° de ingezette middelen en instrumenten.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het jaarlijks operationeel plan.

§3. Het meerjarenconvenant wordt door de algemene vergadering, respectievelijk door de provincieraad, goedgekeurd.”.

Artikel 14

In hoofdstuk V van hetzelfde decreet wordt afdeling 3, die bestaat uit artikelen 21 en 22, opgeheven.

Artikel 15

Artikel 23 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 23

De Vlaamse Regering erkent en subsidieert maximaal vijf provinciale integratiecentra met als respectievelijk werkingsgebied het grondgebied van de volgende provincies:

- 1° de provincie Antwerpen, met uitzondering van de stad Antwerpen;
- 2° de provincie Oost-Vlaanderen, met uitzondering van de stad Gent;
- 3° de provincie Limburg;
- 4° de provincie Vlaams-Brabant;
- 5° de provincie West-Vlaanderen.

De Vlaamse Regering kan beslissen de werkingsgebieden, vermeld in het eerste lid, alsook de werkingsgebieden vermeld in artikel 27/2, §1, en artikel 36, §1, samen te voegen tot grotere werkingsgebieden.

In afwijking van het eerste lid kan een provinciaal integratiecentrum, na overleg met het betrokken provinciale integratiecentrum of de betrokken integratiecentra, zijn werkingsgebied uitbreiden in geval van een opdracht als vermeld in artikel 19, §2, 3° en 4°.”

Artikel 16

Artikel 24 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 24

Het provinciaal centrum wordt erkend op basis van het eerste meerjarenconvenant, vermeld in artikel 20, §1.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van de erkenning.”.

Artikel 17

Artikel 25 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 18

In artikel 26 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “en van de lokale steunpunten” geschrapt;
- 2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De subsidie wordt toegekend op basis van het meerjarenconvenant, vermeld in artikel 20, §1, dat met het centrum werd gesloten.”.

Artikel 19

In hoofdstuk V van hetzelfde decreet wordt afdeling 5, die bestaat uit artikel 27, opgeheven.

Artikel 20

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk V/1, dat bestaat uit artikelen 27/1 tot en met 27/5, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK V/1**Tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad****AFDELING 1****Integratiebeleid in Brussel****Artikel 27/1**

§1. De Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft, zoals bepaald in artikel 5 en in samenhang met haar beleidsaccenten, een verantwoordelijkheid in het geheel van het integratiebeleid.

§2. Het integratiebeleid op het niveau van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt gevoerd in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

AFDELING 2

Oprichting en opdrachten van het hoofdstedelijk integratiecentrum

Artikel 27/2

§1. In het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad is één hoofdstedelijk integratiecentrum werkzaam, dat is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk.

§2. Het hoofdstedelijke integratiecentrum heeft, in aansluiting op de opdrachten van de overheden, vermeld in artikel 5, een ondersteunende en stimulerende opdracht ten aanzien van het beleid in de verschillende maatschappelijke domeinen en op de verschillende beleidsniveaus. In dat verband draagt het hoofdstedelijke integratiecentrum ertoe bij dat, binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie en andere relevante beleidsinstanties een gecoördineerd en inclusief integratiebeleid gevoerd wordt in overleg met de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, en 2°, en hun organisaties. Die opdracht wordt uitgevoerd in samenwerking met de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, en 2°, en hun organisaties.

In het kader van die opdracht vervult het hoofdstedelijke integratiecentrum, in overleg en in samenwerking met het VLEMI en rekening houdend met de regierol van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de volgende taken:

- 1° bijdragen tot een nauwkeurige analyse van de maatschappelijke context en de relatieve positie van de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en artikel 3, tweede lid;
- 2° het binnen het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gevoerde integratiebeleid analyseren, evalueren en stimuleren, en ontbrekende werkingen opsporen en signaleren;
- 3° in samenwerking met het VLEMI, methodieken en werkvormen uitwerken die erop gericht zijn de integratie van personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, te bevorderen en het beleid

ten aanzien van personen als vermeld in artikel 3, tweede lid, uit te voeren;

- 4° de zelf, door het VLEMI of elders ontwikkelde methodieken en opgebouwde deskundigheid aanbieden aan besturen, organisaties en voorzieningen, en zorgen voor de nodige begeleiding van die cliënten;
- 5° de overheden, vermeld in artikel 5, en de relevante maatschappelijke sectoren stimuleren om een integratiebeleid te voeren;
- 6° erop toezien dat de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties nauw bij het overheidsbeleid betrokken worden en die betrokkenheid ook stimuleren;
- 7° de overdracht van de inburgeraar van het onthaalbureau aan de reguliere voorzieningen, vermeld in hoofdstuk IV, afdeling III, van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, in samenwerking met het erkende onthaalbureau dat actief is in het werkingsgebied in kwestie, ondersteunen en faciliteren;
- 8° waar nodig zelf initiatieven ontwikkelen die bijdragen tot de realisatie van het integratiebeleid;
- 9° een samenwerkingsovereenkomst met de Vlaamse Gemeenschapscommissie sluiten;
- 10° een resultaatgerichte werking opzetten, op voorwaarde dat die werking in het meerjarenconvenant van het hoofdstedelijke integratiecentrum wordt opgenomen.

De Vlaamse Regering bepaalt de concrete invulling van de regierol van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

§3. De uitvoering van de opdrachten, vermeld in §2, wordt weergegeven in het meerjarenconvenant, vermeld in artikel 27/3, §1.

Artikel 27/3

§1. Voor de uitvoering van de opdrachten van het hoofdstedelijke integratiecentrum sluit de Vlaamse Regering met het centrum een meerjarenconvenant voor een periode van vijf jaar. De vijfjarige periode

start op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de verkiezing van het Vlaams Parlement.

Het meerjarenconvenant, dat opgemaakt wordt in overeenstemming met het strategisch planningskader zoals dat werd uitgewerkt door het VLEMI en goedgekeurd door de Vlaamse Regering, bevat minstens de volgende elementen:

- 1° een beschrijving van de bestaande situatie;
- 2° een opgave van de strategische en operationele doelstellingen;
- 3° een opgave van de te bereiken resultaten en de bijbehorende indicatoren;
- 4° een overzicht van de organisaties en voorzieningen die bij de uitvoering van het integratiebeleid een rol spelen, met inbegrip van de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschapscommissie;
- 5° een beschrijving van de samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de lokale besturen, de integratiediensten en het onthaalbureau binnen het werkingsgebied.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het meerjarenconvenant.

§2. De vijfjaarlijkse convenant wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan, dat minstens de volgende elementen bevat:

- 1° een beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen uit het convenant waaraan in het jaar in kwestie gewerkt zal worden;
- 2° de concrete acties die genomen moeten worden om de geformuleerde resultaten te bereiken;
- 3° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;
- 4° een opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;
- 5° de ingezette middelen en instrumenten.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het jaarlijks operationeel plan.

§3. Het meerjarenconvenant wordt door de algemene vergadering en de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie goedgekeurd.

AFDELING 3

Erkenning en subsidiëring van het hoofdstedelijke integratiecentrum

Artikel 27/4

Het hoofdstedelijke integratiecentrum wordt erkend op basis van het eerste meerjarenconvenant, vermeld in artikel 27/3, §1.

De Vlaamse Regering bepaalt, na overleg met het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de voorwaarden en de procedure van de erkenning.

Artikel 27/5

Binnen de beschikbare begrotingskredieten kent de Vlaamse Regering aan het erkende hoofdstedelijke integratiecentrum een subsidie toe als tegemoetkoming in de kosten van personeel, infrastructuur en werking van het centrum.

De subsidie wordt toegekend op basis van het meerjarenconvenant, vermeld in artikel 27/3, §1, dat met het centrum werd gesloten.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning en de vereffening van de subsidie.”

Artikel 21

In artikel 28 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt het woord “beleid” vervangen door het woord “integratiebeleid” en wordt het woord “doelgroepen” vervangen door de woorden “personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties”;
- 2° in het tweede lid worden de woorden “en de steunpunten” geschrapt;

3° in het tweede lid worden de woorden “te evalueren,” geschrapt;

4° in het tweede lid wordt het woord “doelgroepen” vervangen door de woorden “personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties”.

Artikel 22

Artikel 29 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 29

§1. Binnen de beschikbare begrotingskredieten verleent de Vlaamse Regering een subsidie voor de integratiedienst aan lokale besturen uit het Nederlandse taalgebied op voorwaarde dat de gemeente:

1° een ambtenaar aanstelt die verantwoordelijk is voor het integratiebeleid;

2° een schepen aanwijst die bevoegd is voor het integratiebeleid;

3° een samenwerkingsovereenkomst sluit met het provinciale integratiecentrum, of in voorkomend geval met het lokale integratiecentrum. In die overeenkomst wordt minstens een taakverdeling bepaald tussen de integratiedienst en het provinciale of lokale integratiecentrum, en wordt de onderlinge samenwerking uitgewerkt, waarbij de regierol aan de lokale overheid toegekend wordt;

4° een financiële inbreng heeft in de kosten van de werking van de integratiedienst;

5° de integratiedienst minstens met volgende opdrachten belast:

a) overleg organiseren binnen de diensten van de gemeentelijke administratie en met de betrokken actoren;

b) de participatie van en het georganiseerde overleg met de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties organiseren;

c) de eigen werking, via de te sluiten samenwerkingsovereenkomst, vermeld in punt 3°,

afstemmen op het provinciale of lokale integratiecentrum, naargelang het geval;

d) aan de bevolking, en meer specifiek aan de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, informatie verstrekken over het gevoerde integratiebeleid.

Een integratiedienst kan een resultaatgerichte werking opzetten, op voorwaarde dat die werking in het meerjarenconvenant van de integratiedienst wordt opgenomen.

De Vlaamse Regering bepaalt de concrete invulling van de regierol van de lokale overheid.

§2. De gemeenteraad van de gemeente met een erkende integratiedienst brengt advies uit over het ontwerp van meerjarenconvenant van het integratiecentrum dat voor haar territorium bevoegd is.”.

Artikel 23

Artikel 30 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 30

§1. De subsidie voor de integratiedienst wordt toegekend op basis van een convenant dat het gemeentebestuur met de Vlaamse Regering sluit voor een periode van drie jaar. De driejarige periode start op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen.

Het meerjarenconvenant bevat minstens de volgende elementen:

1° een beschrijving van de bestaande situatie;

2° een opgave van de strategische en operationele doelstellingen;

3° een opgave van de te bereiken resultaten en de bijbehorende indicatoren;

4° een overzicht van de organisaties en voorzieningen die bij de uitvoering van het integratiebeleid een rol spelen.

Het meerjarenconvenant vermeldt tevens hoe voldaan wordt aan de bepalingen, vermeld in artikel 29, §1.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het meerjarenconvenant en de cofinanciering van de integratiedienst.

§2. De driejaarlijkse convenant wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan dat minstens de volgende elementen bevat:

- 1° een beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen uit het convenant waaraan in het jaar in kwestie gewerkt zal worden;
- 2° de concrete acties die genomen moeten worden om de geformuleerde resultaten te bereiken;
- 3° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;
- 4° een opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;
- 5° de ingezette middelen en instrumenten.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het jaarlijks operationeel plan.

§3. Het meerjarenconvenant, vermeld in §1, wordt door de gemeenteraad goedgekeurd.

§4. Het meerjarenconvenant wordt opgemaakt in overeenstemming met de gemeentelijke beleidsplanning zoals omschreven in artikel 146 van het Gemeentedecreet.”.

Artikel 24

Artikel 31 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 31

De integratiedienst wordt erkend op basis van het eerste meerjarenconvenant, vermeld in artikel 30, §1.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van de erkenning.”.

Artikel 25

Artikel 32 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 26

In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet wordt afdeling 3, die bestaat uit artikelen 33 tot en met 35, vervangen door wat volgt:

“AFDELING 3

Huizen van diversiteit

Artikel 33

De erkende integratiediensten in elk van de centrumsteden, vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, kunnen, onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt, aanvullend erkend worden als gelijkebehandelingsbureau in de zin van artikel 41 van het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid.

Een erkende integratiedienst die aanvullend erkend wordt als gelijkebehandelingsbureau wordt Huis van de Diversiteit genoemd. De Vlaamse Regering kan de benaming van de huizen van de diversiteit wijzigen.

In het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt het Huis van de Diversiteit georganiseerd in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De doelstellingen, resultaten en acties, middelen en instrumenten die samenhangen met de rol van het Huis van de Diversiteit als gelijkebehandelingsbureau, worden respectievelijk opgenomen in het meerjarenconvenant en het jaarlijks operationeel plan, die opgemaakt worden conform artikel 30.”.

Artikel 27

Artikelen 34 en 35 van hetzelfde decreet worden opgeheven.

Artikel 28

In artikel 36 van hetzelfde decreet worden §2 en §3 opgeheven.

Artikel 29

Artikel 37 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 37

De lokale integratiecentra hebben, in aansluiting op de opdrachten van de stad, een ondersteunende en stimulerende opdracht ten aanzien van het beleid in de verschillende maatschappelijke domeinen en op de verschillende beleidsniveaus. In dat verband draagt het lokale integratiecentrum ertoe bij dat, binnen het lokale bestuur en andere relevante beleidsinstanties, een gecoördineerd en inclusief integratiebeleid gevoerd wordt in overleg met de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties.

Die opdracht, vermeld in het eerste lid, wordt uitgevoerd in samenwerking met de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties. In het kader van die opdracht vervult het lokale integratiecentrum, in overleg en samenwerking met het VLEMI en rekening houdend met de regierol van de lokale overheid, de volgende taken:

- 1° bijdragen tot een nauwkeurige analyse van de maatschappelijke context en de relatieve positie van de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en artikel 3, tweede lid;
- 2° het binnen de stad gevoerde integratiebeleid ondersteunen, en ontbrekende werkingen opsporen en signaleren;
- 3° in samenwerking met het VLEMI, methodieken en werkvormen uitwerken, die erop gericht zijn de integratie van personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, te bevorderen en het beleid ten aanzien van personen als vermeld in artikel 3, tweede lid uit te voeren;
- 4° de zelf, door het VLEMI of elders ontwikkelde methodieken en opgebouwde deskundigheid aanbieden aan besturen, organisaties en voorzieningen en zorgen voor de nodige begeleiding van deze cliënten;
- 5° erop toezien dat de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties nauw bij het overheidsbeleid betrokken worden en die betrokkenheid ook stimuleren;
- 6° de overdracht van de inburgeraar van het onthaalbureau aan de reguliere voorzieningen, vermeld in hoofdstuk IV, afdeling III, van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, in samenwerking met het erkende

onthaalbureau dat actief is in het werkingsgebied in kwestie, ondersteunen en faciliteren;

- 7° waar nodig zelf initiatieven ontwikkelen die bijdragen tot de realisatie van het grootstedelijke integratiebeleid;
- 8° een samenwerkingsovereenkomst met het lokaal bestuur sluiten;
- 9° een resultaatgerichte werking opzetten, op voorwaarde dat die werking in het meerjarenconvenant van het lokale integratiecentrum wordt opgenomen.”.

Artikel 30

Artikel 38 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 38

§1. Voor de uitvoering van de opdrachten van het lokaal integratiecentrum sluit de Vlaamse Regering met het centrum een meerjarenconvenant voor een periode van drie jaar. De driejarige periode start op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen.

Het meerjarenconvenant, dat opgemaakt wordt in samenspraak met het stadsbestuur en in overeenstemming met het strategisch planningskader zoals dat werd uitgewerkt door het VLEMI en goedgekeurd door de Vlaamse Regering, bevat minstens de volgende elementen:

- 1° een beschrijving van de bestaande situatie;
- 2° een opgave van de strategische en operationele doelstellingen;
- 3° een opgave van de te bereiken resultaten en de bijbehorende indicatoren;
- 4° een overzicht van de organisaties en voorzieningen die bij de uitvoering van het integratiebeleid een rol spelen, met inbegrip van de bijdrage van het stadsbestuur;
- 5° een beschrijving van de samenwerking met het lokaal bestuur, de integratiedienst of het Huis van de Diversiteit en het onthaalbureau binnen het werkingsgebied.

Het meerjarenconvenant wordt goedgekeurd door de gemeenteraad van het betrokken lokaal bestuur.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het meerjarenconvenant.

§2. Het driejaarlijkse convenant wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan dat minstens de volgende elementen bevat:

- 1° een beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen uit het convenant waaraan in het jaar in kwestie gewerkt zal worden;
- 2° de concrete acties die genomen moeten worden om de geformuleerde resultaten te bereiken;
- 3° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;
- 4° een opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;
- 5° de ingezette middelen en instrumenten.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het jaarlijks operationeel plan.”.

Artikel 31

Artikel 39 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 39

Het lokaal centrum wordt erkend op basis van het eerste meerjarenconvenant, vermeld in artikel 38, §1.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van de erkenning.”.

Artikel 32

Artikelen 40 en 41 van hetzelfde decreet worden opgeheven.

Artikel 33

In artikel 42 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “en van de lokale steunpunten” geschrapt;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De subsidie wordt toegekend op basis van het meerjarenconvenant, vermeld in artikel 38, §1, dat met het centrum werd gesloten.”.

Artikel 34

Artikel 43 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 43

§1. De Vlaamse Regering wendt ten minste 5 percent van het totale budget dat jaarlijks wordt vastgelegd voor de uitvoering van dit decreet, aan om experimentele, aanvullende of vernieuwende projecten te subsidiëren gericht op het versterken van het integratiebeleid.

§2. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden voor de toekenning van een projectsubsidie nader bepalen. De Vlaamse Regering bepaalt voor de algemene projectoproep de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, evenals voor de beoordeling van de aanvragen, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie, het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden en de evaluatie van de gevoerde projecten.

De Vlaamse Regering brengt tweejaarlijks verslag uit aan het Vlaams Parlement over de goedgekeurde projecten en de evaluatie ervan.”.

Artikel 35

Artikel 44 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 44

§1. De Vlaamse Regering kan voor de erkenning van integratiediensten een prioriteitsstelling opmaken, die met de volgende elementen rekening houdt:

1° de aanwezigheid en concentratie van personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°;

2° de mate waarin een achterstellings- en achterstandsproblematiek voorkomen.

De Vlaamse Regering bepaalt objectieve criteria voor die prioriteitsstelling.

§2. De Vlaamse Regering kan voor de verdeling van de beschikbare middelen over de integratiediensten en integratiecentra regels opstellen die minstens rekening houden met volgende elementen:

1° de aanwezigheid en concentratie van personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°;

2° de mate waarin de achterstellings- en achterstandsproblematiek voorkomen;

3° de grootte van de inzet van middelen voor het realiseren van een bepaald resultaat;

4° de duurzaamheid en zwaarte van de resultaten.

Die elementen worden beoordeeld op basis van de opgemaakte meerjarenconvenanten.”.

Artikel 36

In hetzelfde decreet wordt een artikel 44/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 44/1

De Vlaamse Regering kan een evaluatiesysteem ontwerpen voor de resultaten in de meerjarenconvenant, vermeld in artikel 13, 20, §1, 27/3, §1, 30, §1, en 38, §1, en het jaarplan, vermeld in artikel 14, 17/2, §2, 20, §2, 27/3, §2, 30, §2, en 38, §2.

In voorkomend geval wordt er vastgesteld dat nader te bepalen gedeelten van de toegekende subsidies niet uitgekeerd of teruggevorderd worden afhankelijk van het uit te werken evaluatiesysteem.”.

Artikel 37

In artikel 45 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “in artikel 2, 6°, vermelde doelgroepen” vervangen door de

woorden “in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, vermelde personen”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering kan organisaties die zich tot die groepen richten, subsidiëren binnen de beschikbare begrotingskredieten en onder de door haar te bepalen voorwaarden. In dat geval moeten de organisaties ten aanzien van hun doelgroep minstens de volgende opdrachten vervullen:

1° bijdragen tot een nauwkeurige analyse van de maatschappelijke context en de relatieve positie van hun doelgroepen;

2° methodieken en werkvormen uitwerken die erop gericht zijn de integratie van hun doelgroepen te bevorderen;

3° de overheden, vermeld in artikel 5, en de relevante maatschappelijke sectoren stimuleren om voor hun doelgroepen een integratiebeleid te voeren.

De overige bepalingen van dit decreet zijn niet van toepassing op de doelgroepen, vermeld in dit artikel.”.

Artikel 38

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk VII/1, dat bestaat uit artikelen 45/1 tot en met 45/6, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK VII/1

Sociaal tolken en vertalen

AFDELING 1

De diensten voor sociaal tolken en vertalen

Artikel 45/1

§1. De Vlaamse Regering erkent en subsidieert een Vlaamse centrale dienst voor sociaal telefoontolken en sociaal vertalen die belast is met het sociaal telefoontolken en die voorziet in een centraal aanbod

aan sociaal vertalen. In het kader daarvan vervult die dienst de volgende algemene opdrachten:

- 1° telefonische tolkhulp bieden aan de gebruikers die behoefte hebben aan een sociaal telefoontolk;
- 2° vanuit een centrale loketfunctie voor de gebruikers documenten vertalen waarvan het belang het lokale of provinciale niveau overstijgt.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en procedure van de erkenning.

§2. Voor het uitvoeren van de opdrachten, vermeld in §1, sluit de Vlaamse Regering met de Vlaamse centrale dienst voor sociaal telefoontolken en sociaal vertalen een overeenkomst voor een periode van vijf jaar. De overeenkomst bevat minstens de volgende elementen:

- 1° een beschrijving van de bestaande werking van de dienst conform het kwaliteitstraject;
- 2° een beschrijving van de huidige tolk- en vertaalprestaties, opgesplitst per gebruikersoverheid;
- 3° een opgave van de geplande werking van de dienst in de komende periode;
- 4° een prognose van de vraag naar sociaal telefoontolken en sociaal vertalen in de komende periode, opgesplitst per gebruikersoverheid.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van de overeenkomst.

§3. De overeenkomst, vermeld in §2, wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan waarin de elementen uit de overeenkomst geconcretiseerd worden voor het komende jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het jaarlijks operationeel plan.

Artikel 45/2

§1. De Vlaamse Regering erkent en subsidieert maximaal acht decentrale diensten voor sociaal tolken en vertalen met als respectievelijk werkingsgebied het grondgebied van de volgende steden en provincies:

- 1° de stad Antwerpen;

2° de stad Gent;

3° de provincie Antwerpen, met uitzondering van de stad Antwerpen;

4° de provincie Oost-Vlaanderen, met uitzondering van de stad Gent;

5° de provincie Limburg;

6° de provincie Vlaams-Brabant;

7° de provincie West-Vlaanderen;

8° het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De Vlaamse Regering kan beslissen om de werkingsgebieden samen te voegen tot grotere werkingsgebieden.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van de erkenning, waarbij ze minstens het instaan voor de kosten voor infrastructuur en werking van de decentrale dienst voor sociaal tolken en vertalen en de onkosten van de tolken op zich neemt.

§2. Binnen hun werkingsgebied zijn de decentrale diensten voor sociaal tolken en vertalen belast met het sociaal tolken ter plaatse en met het aanbod aan sociaal vertalen. In het kader daarvan vervullen zij de volgende algemene opdrachten:

- 1° tolkhulp ter plaatse bieden aan de gebruikers die behoefte hebben aan een sociaal tolk ter plaatse;
- 2° voor de gebruikers documenten vertalen waarvan het belang het niveau van het werkingsgebied niet overstijgt.

Voor het uitvoeren van de opdrachten, vermeld in het eerste lid, sluit de Vlaamse Regering met elke decentrale dienst voor sociaal tolken en vertalen een overeenkomst voor een periode van drie jaar. De driejarige periode start op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de provincieraads- of gemeenteraadsverkiezingen.

De overeenkomst bevat minstens de volgende elementen:

- 1° een beschrijving van de bestaande werking van de dienst conform het kwaliteitstraject;

- 2° een beschrijving van de huidige tolk- en vertaalprestaties, opgesplitst per gebruikersoverheid;
- 3° een opgave van de geplande werking van de dienst in de komende periode;
- 4° een prognose van de vraag naar sociaal tolken ter plaatse en sociaal vertalen in de komende periode, opgesplitst per gebruikersoverheid.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van de overeenkomst.

§3. De overeenkomst, vermeld in §2, tweede lid, wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan waarin de elementen uit de overeenkomst geconcretiseerd worden voor het komende jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere inhoud van het jaarlijks operationeel plan.

Artikel 45/3

Binnen de beschikbare begrotingskredieten kent de Vlaamse Regering een subsidie toe aan de erkende diensten voor sociaal tolken en vertalen. De subsidie wordt toegekend op basis van de overeenkomst die tussen de Vlaamse Regering en de diensten voor sociaal tolken en vertalen, vermeld in artikel 45/1, §2, of artikel 45/2, §2, tweede lid, naargelang van het geval, werd gesloten,

De subsidie dient als tegemoetkoming in de volgende kosten:

- 1° de kosten van personeel, infrastructuur en werking van de Vlaamse centrale dienst voor sociaal telefoontolken en sociaal vertalen;
- 2° de kosten van het personeel van de decentrale diensten voor sociaal tolken en vertalen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning en vereffening van de subsidies.

De respectieve gebruikersoverheden betalen de te presteren tolk- en vertaalprestaties. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor betaling.

Artikel 45/4

§1. De dienstverlening van de diensten voor sociaal tolken en vertalen aan de gebruikers wordt nader geregeld in een samenwerkingsovereenkomst, waarvan het model en de inhoud door de Vlaamse Regering wordt bepaald.

Alleen gebruikers die een samenwerkingsovereenkomst met een dienst voor sociaal tolken en vertalen ondertekend hebben, kunnen beroep op de dienstverlening van die dienst beroep doen.

§2. Het sociaal tolken en vertalen wordt gedaan door tolken en vertalers die opgenomen zijn in het Vlaams Register voor sociaal tolken en vertalers. Het inzetten van andere tolken en vertalers is alleen toegestaan als voor de tolk- of vertaalvraag geen tolk of vertaler beschikbaar is in het Vlaams register voor sociaal tolken en vertalers.

§3. Binnen de beschikbare begrotingskredieten kan de Vlaamse Regering een subsidie toekennen aan een van de decentrale diensten voor sociaal tolken en vertalen, vermeld in artikel 45/2, §1, om via een centrale vrijwilligerswerking, als dat nodig is, te voorzien in een aanvullend vrijwilligersaanbod sociaal tolken en sociaal vertalen.

AFDELING 2

Ondersteuning van de diensten voor sociaal tolken en vertalen

Artikel 45/5

Voor de ondersteuning van de diensten voor sociaal tolken en vertalen verleent de Vlaamse Regering, binnen de beschikbare begrotingskredieten, subsidies aan het VLEMI, voor het organiseren van een centrale ondersteuningscel sociaal tolken en vertalen.

De centrale ondersteuningscel, vermeld in het eerste lid, zorgt voor de inhoudelijke ondersteuning en begeleiding van de diensten voor sociaal tolken en vertalen die in het Nederlandse taalgebied en in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad erkend zijn en

heeft tot taak, in overleg met de erkende diensten voor sociaal tolken en vertalen, de kwaliteitscriteria voor het sociaal tolken en vertalen te bepalen, te garanderen en te volgen. In het kader daarvan moet de centrale ondersteuningscel minstens de volgende algemene opdrachten vervullen:

- 1° de erkende diensten voor sociaal tolken en vertalen inhoudelijk ondersteunen en begeleiden;
- 2° het kwaliteitstraject sociaal tolken en vertalen ontwikkelen en toepassen;
- 3° de gebruikers en potentiële gebruikers bekwamen in het werken met sociaal tolken of vertalers;
- 4° het Vlaams Register voor sociaal tolken en vertalers beheren;
- 5° optreden als Vlaams kenniscentrum voor het sociaal tolken en vertalen;
- 6° knelpunten signaleren en beleidsaanbevelingen inzake het sociaal tolken en vertalen aan de Vlaamse overheid bezorgen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning en vereffening van de subsidie.

Artikel 45/6

De nadere uitvoering van de opdrachten, vermeld in artikel 45/5, wordt geregeld in een afzonderlijk hoofdstuk van het meerjarenconvenant, vermeld in artikel 13, waarin minstens de volgende elementen zijn opgenomen:

- 1° een beschrijving van de bestaande werking van de centrale ondersteuningscel;
- 2° een beschrijving van de bestaande samenwerking met de erkende diensten voor sociaal tolken en vertalen en met andere relevante organisaties;
- 3° een opgave van de doelstellingen en de te bereiken resultaten.

Het jaarlijks operationeel plan, vermeld in artikel 14, bevat een afzonderlijk hoofdstuk waarin de elementen, vermeld in het eerste lid, geconcretiseerd worden voor het komende jaar.”.

Artikel 39

Artikel 47 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 47

De Vlaamse Regering bepaalt de overgangsmaatregelen met betrekking tot de integratiecentra, het Vlaams Overlegcentrum, de ondersteuningscentra, de integratiediensten en het Forum van Organisaties van Etnisch-Culturele Minderheden, erkend op basis van het decreet.”.

Artikel 40

Artikel 48 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 48

In afwijking van artikel 13, 17/2, §1, 20, §1, 27/3, §1, 30, §1, en 38, §1, kan de Vlaamse Regering bepalen dat het meerjarenconvenant worden opgemaakt voor een andere periode.”.

HOOFDSTUK III

Slotbepaling

Artikel 41

De Vlaamse Regering bepaalt voor elk artikel, of voor onderdelen ervan, en de daarmee overeenstemmende opheffingsbepalingen, de dag waarop ze in werking treden.